

คู่มือเรียน ศัสดมหาสนิท



โดย ศูนย์คริสตศาสนธรรมมิสซังราชบุรี

สารบัญ

หัวเรื่อง

หน้า

บทที่ 1 พระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง	1
บทที่ 2 พระเจ้าสร้างมนุษย์ด้วยความรักของพระองค์	3
บทที่ 3 พระเจ้าประทานพระพรพรหมทานให้เราเป็นของขวัญ	5
บทที่ 4 บาปทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้านับเรา	8
บทที่ 5 พระเจ้าประทานพระเยซูเพื่อมาสอนเราให้รู้จักพระองค์	11
บทที่ 6 พระจิตคือพระเจ้าผู้ช่วยให้พระบิดาและพระเยซูประทานให้กับเรา	14
บทที่ 7 ศีลลภัยบาปหรือศีลแห่งการคืนดี	16
บทที่ 8 เราเป็นทุกข์เสียใจเพราะได้ทำผิดต่อบัญญัติความรัก	19
บทที่ 9 พระเจ้าทรงยกโทษให้เราเมื่อเราสำนึกผิด	21
บทที่ 10 บาปต้นและบัญญัติพระศาสนจักร	24
บทที่ 11 พระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า	28
บทที่ 12 การพิจารณาโนธรรม	34
บทที่ 13 วิธีศีลลภัยบาป	36
บทที่ 14 พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูและเป็นมารดาของเราด้วย	40
บทที่ 15 พระเยซูเจ้าเป็นพี่ชายที่รักน้อง	43
บทที่ 16 พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้นำทางเรา	45
บทที่ 17 พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้รัก	47

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 18 พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท	50
บทที่ 19 ศีลมหาสนิทคืออะไร	53
บทที่ 20 พิธีบูชาขอบพระคุณ	56
บทที่ 21 พระเจ้าตรัสกับเราในมิสซา	60
บทที่ 22 ศีลมหาสนิทเป็นอาหารบำรุงกำลังและยารักษาวิญญาน	62
บทที่ 23 ศีลมหาสนิททำให้ชีวิตเรามีความหมาย	64
บทที่ 24 ผลของการรับศีลมหาสนิท	67
บทที่ 25 พระศาสนจักรคือพระกายของพระคริสตเจ้า	70
บทที่ 26 กระแสเรียกในพระศาสนจักร	73
บทที่ 27 เราเป็นธรรมทูตน้อย ๆ ของพระเยซู	76
บทที่ 28 เราสนทนากับพระเจ้าเมื่อเราภาวนา	78
บทที่ 29 พระเยซูเจ้าทรงเชิญเราไปงานเลี้ยง	82



บทที่ 1

พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้

1. “ในพระคัมภีร์ หนังสือปฐมกาล บทที่ 1 ข้อ 1 มีกล่าวไว้ว่า “ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” พระองค์ทรงสร้างด้วยความรัก และทุกสิ่งเป็นสิ่งที่ “ดี”

2. เรารู้ว่าพระเจ้ารักเราจากสิ่งสร้างต่าง ๆ เรามาดูกันว่า พระองค์สร้างอะไรให้เราบ้าง (ปฐมกาล 1-2)

วันที่หนึ่ง แยกความสว่างออกจากความมืด เรียกว่า “วัน” และ “คืน” (ข้อ 3-5)

วันที่สอง ทำให้เกิดท้องฟ้าที่กว้างใหญ่ (ข้อ 6-9)

วันที่สาม ให้น้ำรวมกันแล้วเรียกว่า “ทะเล” และทรงแยกพื้นดินออกจากพื้นน้ำและเรียกว่า “แผ่นดิน” และทรงให้มีพืชที่มีเมล็ดและไม่มีเมล็ดบนแผ่นดินด้วย (ข้อ 11-13)

วันที่สี่ ให้องค์อาทิตย์ส่องสว่างในเวลากลางวัน และให้องค์จันทร์ ดวงดาวส่องแสงในเวลากลางคืน (ข้อ 14-19)

วันที่ห้า ในน้ำหรือทะเลก็เกิดสิ่งมีชีวิตมากมาย และบนท้องฟ้าก็เกิดนกนานาชนิด รวมทั้งสัตว์ต่างๆ สัตว์บก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ป่า แะทรงอวยพรสัตว์เหล่านั้น ให้มีลูกคอกทวีขึ้นบนแผ่นดิน (ข้อ 20-25)

วันที่หก ทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ ให้เป็นนายปกครองสัตว์ต่าง ๆ ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง ทรงอวยพรเขาให้มีลูกทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดิน (ข้อ 26-31)

3. เมื่อเราทราบว่าพระเจ้ารักเราถึงเพียงนี้ เราควรตอบสนองความรักของพระองค์ด้วยการทำความดี ที่มีมากมาย เช่น การสวดภาวนา อ่านพระคัมภีร์ หมั่นไปร่วมพิธีกรรมต่างของศาสนา การตั้งใจเรียน เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นเด็กดีของคุณครู เป็นเพื่อนที่ดีของกันและกัน ไม่ทำลาย ทำร้ายสัตว์ หรือสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในธรรมชาติ แต่ให้ช่วยกันดูแลรัก **ปฐมกาล 2:15 พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดนเพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน** และอีกหลายๆ อย่างที่เราสามารถทำได้ตามวัยของเรา

4. ด้วยลำพังตัวเราแล้ว เราไม่สามารถทำความดีได้ เพราะมนุษย์อ่อนแอ เราจึงต้องหมั่นสวดภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพื่อให้เราทำความดีชนะความชั่วได้

ข้อควรจำ

1. พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง ทั้งที่เห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้
2. ให้เราขอบคุณความรักของพระเจ้าที่สร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อเรา และเกิดจิตสำนึกในการดูแลรักษาธรรมชาติ
3. ให้เรา ตอบสนองความรักของพระเจ้าด้วยการภาวนาขอบพระคุณ สรรเสริญ พระองค์และช่วยกัน ดูแลรักษาธรรมชาติ

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ใครเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้

ตอบ

2. พระเจ้าทรงสร้างสิ่งดีต่าง ๆ เพื่อเรา ดังนั้นเราควรทำอย่างไรเพื่อเป็นการตอบสนองต่อความรักของพระองค์

ตอบ

3. สิ่งที่สำคัญที่สุดของการสร้างของพระเจ้าคือสิ่งใด

ตอบ

บทเพลง สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้าง

(รับ) เชิญมาสรรเสริญพระเจ้า ผู้ทรงสร้างเราและสรรพสิ่งมากมาย

เชิญมาขอบคุณพระองค์ และรักพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด

1. แยกความสว่างออกจากความมืด ดังที่เราเรียกวันและคืนเรื่อยมา
สร้างฟ้าที่กว้างใหญ่นักหนา สุดสายตาแสนโสภาเหลือเกิน(รับ)
2. ให้น้ำรวมกันเรียกว่าทะเล ส่วนพื้นที่แห้งนั้นเรียกว่าแผ่นดิน
มีพืชผลต้นไม้มากมายสิ้น ให้ได้เก็บกินอิ่มหนำสำราญใจ(รับ)
3. สร้างดวงอาทิตย์ให้อยู่บนฟากฟ้า ส่องสว่างทั่วหล้าในเวลากลางวัน
มีดวงจันทร์และดวงดาวพร้อมสรรพ ส่องสว่างทั่วกันในยามค่ำคืน(รับ)
4. สร้างนกให้บินไปมาในฟากฟ้า และยังทรงสร้างปลาให้ว่ายน้ำไปมาในน้ำ
สัตว์บกและน้ำอีกมากมายที่เห็นว่าดี และยังทำให้มีลูกตกเต็มแผ่นดิน(รับ)
5. สุดท้ายเป็นวันที่สำคัญ วันที่หกนั้นทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา
สร้างเธอและฉันเป็นเหมือนพระฉายา ดูแลรักษาสรรพสิ่งมากมาย(รับ)

บทที่ 2

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรักของพระองค์

1. ในพระคัมภีร์หนังสือปฐมกาล บทที่ 1:1 ถึงบทที่ 2:1-3 พูดถึงเรื่องการเนรมิตสร้างโลก นอกจากสิ่งสร้างต่าง ๆ แล้ว ในบทที่ 1 ข้อที่ 26 มีกล่าวไว้ว่า “พระเจ้าตรัสว่า เราจงสร้างมนุษย์ขึ้นตามภาพลักษณ์ของเรา ให้มีความคล้ายคลึงกับเรา ให้เป็นนายปกครองปลาในทะเล นกในท้องฟ้า สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อยคลานบนพื้นดิน ” พระองค์ทรงสร้าง มนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

2. พระเจ้าประทานสิ่งที่จำเป็นกว่าอีกแก่เรา เช่น ประทานอากาศให้เราหายใจ ประทานน้ำให้เราดื่ม ประทานอาหารให้เรากิน สิ่งเหล่านี้มีอย่างอุดมสมบูรณ์ในธรรมชาติ ถ้าขาดมันไปเราก็อยู่ไม่ได้ และพระองค์ยังประทานสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่เรา เช่น ประทานสัตว์ต่าง ๆ ให้เป็นเพื่อนร่วมโลก มีสัตว์ป่า สัตว์บ้าน สัตว์ที่สวยงาม เช่น ผีเสื้อ ปลา ฯลฯ พระเป็นเจ้ายังประทานต้นไม้ ผลไม้ ดอกไม้ นานาชนิด ล้วนสวยงามตระการตา เพื่อให้เราได้ชมอย่างเพลิดเพลิน อีกทั้งประทานแผ่นดิน ทะเล แม่น้ำ ให้เป็นที่พำนักอาศัยของเรา สัตว์และพืชต่าง ๆ มีใครเคยให้อะไรมากมายเช่นนี้แก่เราบ้าง?

3. เมื่อเห็นพระเจ้าทรงรักเราถึงเพียงนี้ เราจึงต้องขอบพระคุณพระองค์และสรรเสริญพระองค์ทุกครั้ง ที่เราเห็นสิ่งเหล่านี้ นอกจากนั้นเรายังต้องใช้สิ่งต่าง ๆ อย่างรู้คุณค่า ไม่ทิ้งขว้าง ทำลาย หรือทำให้สูญเสียไปดังที่โลกเราทุกวันนี้กำลังเผชิญอยู่ เพราะมนุษย์พากันทำลายธรรมชาติ ตัดต้นไม้ ทำลายป่า เผาป่า ทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การกระทำดังกล่าวนอกจากเป็นอันตรายต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแล้ว ยังเป็นการเนรคุณความรักของพระเจ้าด้วย

4. พระเจ้าเป็นผู้ประทานอำนาจการปกครองให้กับมนุษย์ มนุษย์จึงเป็นผู้ดูแลสรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลก (ปฐมก. 2:15) และถือเป็นคำสั่งที่พระเจ้ามอบให้เราแต่ละคนด้วย

ข้อควรจำ

1. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรักและทรงสร้างตามภาพลักษณ์ของพระองค์
2. ให้เราโมทนาคุณพระเจ้า สรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับชีวิตและสิ่งสร้างต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานให้กับเรา
3. ให้เราจะได้ตระหนักถึงการเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้าในการดูแลสิ่งสร้างต่าง ๆ ของพระองค์

แบบฝึกหัด

จงขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกต้อง และขีดเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อที่ผิด

- 1. พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่ง ทั้งที่แลเห็นได้ และ ไม่อาจแลเห็นได้
- 2. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรักของพระองค์ ให้เป็นชาย และ หญิง
- 3. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงมีหน้าตาเหมือนกัน
- 4. พระเจ้าเป็นผู้สร้างมนุษย์ด้วยความรักของพระองค์ และตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า
- 5. เราทุกคนต้องตอบสนองความรักของพระเจ้าด้วยการภาวนาขอบพระคุณ สรรเสริญพระองค์ และช่วยกันดูแลรักษาธรรมชาติ
- 6. เราต้องขอบคุณพระเจ้า สำหรับชีวิตและสิ่งต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้กับเรา
- 7. ป๊อบเป็นคนชอบเลี้ยงปลา จึงไปซื้อปลากัดมาเลี้ยง และมักจะทำพำนกับเพื่อนบ่อย ๆ โดยให้นำปลากัดมาสู้กัน ใครแพ้ต้องจ่ายเงินให้ผู้ชนะ
- 8. ณเคยกับเพื่อน ๆ ทำความดี เพราะช่วยเก็บขยะที่ลอยอยู่ในแม่น้ำแล้วนำมาทิ้งในถังขยะ
- 9. มนุษย์ไม่สามารถทำความดีได้ ถ้าไม่ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า
- 10. เราทุกคนเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้าในการดูแลสิ่งสร้างต่าง ๆ ของพระองค์

เพลง “พระเจ้าสร้างฉัน”

พระ...สร้าง...ฉัน (รัก/ช่วย/กอด ฯลฯ)

พระ...สร้าง...ฉัน (รัก/ช่วย/กอด ฯลฯ)

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บอกฉันว่าพระ...สร้าง...ฉัน

บทที่ 3

พระเจ้าประทานพระพรพรหมทานให้เราเป็นของขวัญ

1. พระพรพรหมทาน คือ การเป็นมิตรและการสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้น หรือก็คือความสัมพันธ์ ระหว่างพระเจ้ากับเรานั้นเอง พระพรพรหมทาน คือ ชีวิตพระที่มาสถิตในตัวเรา พระเยซูคริสต์ทรงเปรียบชีวิตพระนี้เหมือนกับดินอ่อนๆ “เราเป็นเถาอ่อนๆ ท่านทั้งหลาย เป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขาก็ย่อมเกิดผลมาก เพราะถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าผู้ใดไม่ดำรงอยู่ในเรา ก็จะถูกโยนทิ้งไปข้างนอกเหมือนกิ่งก้าน และจะเหี่ยวแห้งไป กิ่งก้านเหล่านั้นจะถูกเก็บไปทิ้งในไฟและถูกเผา” (ยน. 15:5-6) กิ่งก้านเมื่อติดอยู่กับลำต้น ก็มีชีวิตและเกิดผลได้ ถ้ากิ่งก้านแยกออกจากลำต้นก็ตาย เกิดผลไม่ได้ มีแต่จะเอาไปเผาไฟ พระเจ้าเปรียบเป็นเหมือนลำต้นที่เป็นท่อส่งน้ำมาเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของลำต้น ส่วนเราเป็นกิ่งก้าน เรามีชีวิตก็เพราะได้รับการหล่อเลี้ยง ชีวิตนี้มาจากพระเจ้านั่นเอง ชีวิตนี้แหละที่เรียกว่า “พระพรพรหมทาน”

2. ถ้าเปรียบตัวเราดั่งต้นไม้ ดิน ปุ๋ย น้ำ แสงแดด อากาศ ก็เปรียบเหมือนพระพรพรหมทาน ซึ่งพระเจ้าประทานให้ ทำให้เราเจริญเติบโต เกิดออกดอกออกผล คือ คุณงามความดี มีรสชาดีอร่อย เป็นแหล่งพักพิงให้ความร่มเย็นต่อผู้อื่นต่อ ๆ ไป เพราะเราเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า

3. ลองคิดว่า เมื่อเรามีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนใดคนหนึ่ง เช่นในกรณีที่มีผู้ใหญ่ท่านหนึ่งมาเอ็นดูเรา ให้สิ่งต่าง ๆ กับเราโดยที่เราไม่ได้ร้องขอ และให้โดยที่ไม่หวังสิ่งใดจากเรา เป็นการตอบแทน หรือในยามลำบากจริง ๆ เราเข้าไปขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ใจดีท่านนี้ ท่านก็ไม่เคยปฏิเสธเรา กลับช่วยเหลือและให้ในสิ่งที่เราขาดแคลนหรือต้องการจริง ๆ ผู้ใหญ่ใจดีท่านนี้ก็อาจเป็น พ่อแม่ของเรา คุณครู หรือญาติพี่น้องของเรานั้นเอง นี่ก็ตัวอย่างที่เราสัมผัสได้ถึงความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคล ซึ่งส่งผลที่ดีต่อชีวิตฝ่ายกายของเรา

ชีวิตฝ่ายวิญญาณ คือ พระพรพรหมทาน ประเสริฐกว่าชีวิตฝ่ายกายอย่างหาที่เปรียบมิได้ เช่น ความบริสุทธิ์ใจ การมีจิตใจแจ่มใส การคิดดี พูดดี การยิ้มแย้มร่าเริง การรักผู้อื่น และมีผู้อื่นรัก ฯลฯ เราจึงต้องรักและไขว่คว้าชีวิตพระพรพรหมทานหรือการชิดสนิทกับพระเจ้า มากกว่าความต้องการฝ่ายกาย

4. ถ้าเรารักจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ หรือได้รับพระพรพรหมทานจากพระเจ้า เราก็ต้องยิ่งชิดสนิทกับพระเจ้าเหมือนกิ่งก้านอ่อนๆติดกับลำต้นอ่อนๆ เราต้องหมั่นสวดภาวนาขอจากพระเจ้า

เพราะเป็นของขวัญที่พระเจ้าจะประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์พอพระทัย และขอเท่านั้น เราจึงต้องหมั่นสวดภาวนาและไปรับศีลศักดิ์สิทธิ์ เช่น ศีลอกัยบาป ศีลมหาสนิท เพราะศีลศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เป็นอาหารนำพระพรพรหมทานมาสู่เรา และเป็นต้นเราต้องพยายามรักษาพระพรพรหมทานที่ได้รับนี้ไว้ อย่าให้สูญเสียไปโดยประพฤติกฎปฏิบัติตนให้ดียู่เสมอ

ข้อควรจำ

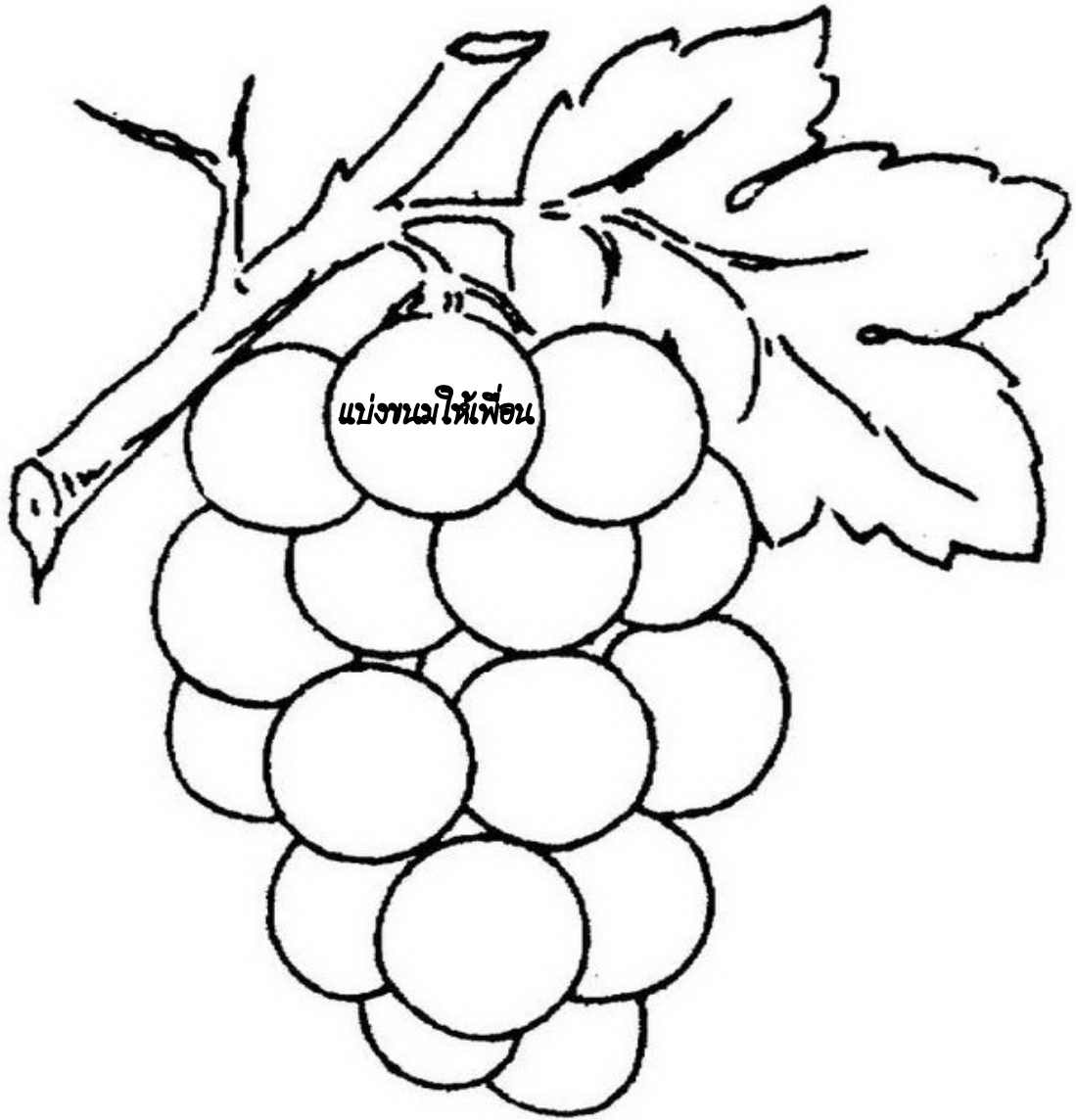
1. พระเจ้าเป็นผู้ประทานพระพรพรหมทานให้กับเรา
2. พระพรพรหมทาน คือ การเป็นมิตรและการสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้น หรือก็คือความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรานั้นเอง
3. หากเราปรารถนาจะได้รับพระพรพรหมทานจากพระเจ้า เราก็ต้องชิดสนิทกับพระเจ้า เหมือนกิ่งก้านอ่อนติดกับลำต้นอ่อน เราต้องหมั่นสวดภาวนา และไปรับศีลอกัยบาป ศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ
4. คำภาวนาและศีลศักดิ์สิทธิ์เป็นอาหารนำพระพรพรหมทานมาสู่เรา

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

1. พระพรพรหมทานคือ และ อย่างแน่นแฟ้น ซึ่ง.....
ประทานให้เราเป็น.....
2. หากเราปรารถนาจะได้รับพระพรพรหมทาน เราต้อง.....โดย.....
ขอต่อพระองค์ และหมั่นไป..... อย่างสม่ำเสมอ
3. และ เป็นอาหารนำพระพรพรหมทานมาสู่เรา

กิจกรรมบทที่ 3 พระเจ้าประทานพระพรพรทานให้เราเป็นของขวัญ



บทภาวนา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บทที่ 4

บาปทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรา

1. จากที่เราได้เรียนรู้ไปแล้วว่า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ สุดท้ายสิ่งสร้างที่สำคัญที่สุดและพระเจ้าทรงรักมากที่สุดก็คือ **มนุษย์** แรกเริ่มเลยพระเจ้าสร้างมนุษย์ให้อยู่อย่างสุขสบายกับพระองค์ในสวนเอเดน (ปฐมก. 2:15-17) “¹⁵พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน ¹⁶แล้วพระยาห์เวห์พระเจ้าทรงบัญชามนุษย์นั้นว่า “ท่านจะกินผลไม้จากต้นไม้ทุกต้นในสวนได้” ¹⁷แต่อย่ากินจากต้นไม้แห่งความรู้ดี รู้ชั่ว วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้นท่านจะต้องตาย”

2. พระเจ้าทรงประทานอิสรภาพ เสรีภาพให้แก่มนุษย์ ในการคิด เลือกและตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ และนี่คือสิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสิ่งสร้างอื่น ๆ แต่สุดท้าย มนุษย์ก็เลือกที่จะทำบาป งูหรือปีศาจได้ล่อลวงเอวาให้กินผลไม้จากต้นไม้ที่พระเจ้าทรงสั่งห้าม เพราะความที่อยากจะเป็นใหญ่เท่าพระเจ้า คือรู้ดีรู้ชั่ว และได้ส่งผลไม้ชิ้นนั้นให้อาדםกินด้วย เมื่อเขาได้ยินเสียงของพระเจ้าเรียกเขาทั้งสอง เขาก็สำนึกได้ว่าตัวเองได้เลือกทำในสิ่งที่ผิด คือไม่ได้เชื่อฟังเสียงของพระองค์ แต่กลับไปเชื่อฟังเสียงของปีศาจหรือความชั่วร้ายแทน (เทียบ ปฐมก. 2:1-24 มนุษย์ตกในบาป) สิ่งให้อาדםและเอวาได้ทำ ส่งผลมายังเรามนุษย์ทุกคนด้วย หรือที่เราเรียกว่า “บาปกำเนิด”

3. เมื่อมนุษย์คู่แรกทำบาปคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า ผ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า(เทียบ ปฐมก. 3:19) จากการที่ได้อยู่กับพระเจ้าในสวนสวรรค์ ได้พูดคุยและได้พบพระเจ้าทุกวัน ทำให้เขาทั้งสองถูกขับออกจากสวนเอเดนและมีชีวิตที่ลำบาก ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์จึงถูกตัดขาดลง (เทียบ ปฐมก. 3:14-19)

4. เมื่อมนุษย์คู่แรกทำบาป ทำให้สูญเสียพระพรยศแห่งความศักดิ์สิทธิ์ดั้งเดิมไป “ไม่มีความแตกต่างใด ๆ อีก ทุกคนกระทำความบาปและขาดพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า”(รม. 3:23) จากที่เราได้เรียนรู้ในบทที่แล้วว่า **พระพรยศ** คือ การเป็นมิตรและการสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้นเพราะมนุษย์ถูกสร้างมาให้อยู่ในสภาพศักดิ์สิทธิ์ ถูกสร้างมาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทำบาป พระพรยศก็สูญหายและถูกทำลายลงไปด้วย ผลที่ตามมาก็คือ ความเจ็บปวด ความทรมาน ความตาย(กาอิน-อาเบล) ดังนั้นเมื่อเราทำบาปบ่อยขึ้น

เราก็จะไม่ได้ยินเสียงของพระเจ้า เพราะเราจะห่างจากพระองค์ออกไปเรื่อย ๆ เหมือนกิจกรรมที่เราได้ทำไปตั้งแต่ตอนแรก

5.บาปกำเนิด เป็นสภาพที่เราได้รับมาตั้งแต่เกิด และธรรมชาติของมนุษย์เราอ่อนแอ เราจึงมีบาปที่เรากระทำขึ้นด้วยตัวเราเอง เป็นบาปที่เราสร้างเอง ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด คือบาปหนัก และ บาปเบา

บาปหนักคือ การกระทำหรือสิ่งที่เราทำโดยรู้ตัวและเต็มใจ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดหนัก เป็นบาป เช่น การรังแกเพื่อนเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เพื่อนเจ็บ แต่ก็ตั้งใจทำอาจเพื่อแก้แค้น หรือไม่ชอบเพื่อนคนนั้น การขาดวันอาทิตย์ด้วยความขี้เกียจ ไม่อยากไปมิสซาเพราะติดการ์ตูน ตั้งใจ ขโมยเงิน ขโมยของ หรือตั้งใจโกหก เป็นต้น

บาปหนัก ทำให้เราขาดการมีชีวิตเป็นหนึ่งกับพระเจ้า ทำให้เราไม่สามารถได้รับชีวิตนิรันดร์ ซึ่งการขาดนั้นเรียกว่า "โทษนิรันดร์" ของบาป

บาปเบา คือ การกระทำหรือสิ่งที่ทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่รู้ตัว ไม่ได้ตั้งใจ

»**A**ไม่ได้ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า แต่บาปเบาก็มีผลร้ายในแง่ที่ว่าทำให้เราพลาดโอกาสในการทำความดี หรือทำให้ชีวิตด้านจิตใจของเราไม่เติบโต ที่สำคัญก็คือ การที่เราทำผิด แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อย ๆ แล้วไม่สำนึกหรือไม่ยอมแก้ไขปรับปรุงตนเอง ตัวของเราจะเกิดนิสัยที่ไม่ดีติดตัวไป บาปเบาจะทำให้เราได้รับโทษชั่วคราว

ข้อควรจำ

1. บาป คือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า การฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า
2. บาปเป็นตัวทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรา และบาปมี 2 ชนิด คือ บาปหนัก และ บาปเบา
3. บาปเบา คือ การกระทำหรือสิ่งที่ทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่รู้ตัว ไม่ได้ตั้งใจ
4. บาปหนัก คือ การกระทำหรือสิ่งที่เราทำโดยรู้ตัวและเต็มใจ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดหนัก เป็นบาป
5. เราต้องพยายามหลีกเลี่ยงโอกาสในการทำบาปและพยายามไม่ทำบาป

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. บาปคืออะไร

ตอบ

2. ผลของบาปที่มนุษย์คู่แรก(อาดัม+เอวา)ได้ทำ เราเรียกว่าอะไร

ตอบ

3. บาปมีกี่ชนิด

ตอบ

4. บาปหนักคืออะไร และบาปเบาคืออะไร

ตอบ
.....

กิจกรรมบทที่ 4 ใงานเรื่องบาปหนัก – บาปเบา

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย X ลงในช่องด้านขวาให้ตรงกับกรกระทำของบาป

กิจการ/สิ่งที่เรากระทำ	บาปหนัก	บาปเบา
1.คำไม่ไปมิสซาวันอาทิตย์เพราะตั้งใจจะดูการ์ตูนที่บ้าน		
2.สั้มหยิบยางลบของเพื่อนไปใช้แล้วลืมนำคืน เก็บใส่กล่องดินสอของตัวเอง		
3.ได้เห็นเงินวางอยู่บนโต๊ะคุณครู อยากได้ไปซื้อของเล่นเลยหยิบใส่กระเป๋าตัวเอง		
4.คิวชอบลอกการบ้านเพื่อนเป็นประจำ		
5.ปีติบอกพ่อแม่ว่าจะไปวัด แต่กลับไปเล่นเกมในร้านอินเทอร์เน็ต		
6.บุญชูขโมยขนมของเพื่อนไปกินพอเพื่อนถามก็บอกว่าไม่ได้เอาไป		
7.แค้นค่าเพื่อนด้วยคำหยาบ		
8.เื่องตั้งใจซัดขาคนให้ล้ม เพราะอิจฉาที่คนเป็นที่รักของครูและเพื่อน ๆ ในหัว		
9.น้ำเล่นกับเพื่อนขณะเดินไปรับศีลมหาสนิท		
10.เก่งไม่เชื่อฟังพ่อแม่เถียงท่านอีกต่างหาก		

บทที่ 5

พระเจ้าประทานพระเยซูคริสตเจ้าเพื่อมาสอนเราให้รู้จักพระองค์

1. หลังจากที่มีมนุษย์ได้ทำบาป ทำให้ความสัมพันธ์อันสนิทแน่นแฟ้นและมิตรภาพระหว่างพระเจ้ากับเราเหินห่างและขาดลง แต่จากการแสดงเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่เราได้เห็นนี้ พวกเราคงเห็นว่าพระเจ้าทรงรักเรามากขนาดไหน ถึงกับส่งพระบุตร คือพระเยซูคริสตเจ้า ลงมาเพื่อไถ่โทษบาปเรา ไม่ใช่เท่านั้น พระเจ้าพระบิดายังสั่งให้พวกเราเชื่อฟังพระบุตร เพราะพระบุตรเสด็จมาเพื่อสอนเราให้รู้จักพระเจ้า พระบุตรสอนอะไรเราบ้าง?
2. พระเยซูคริสตเจ้าทรงสอนเราว่า พระเจ้าเป็นพระบิดา เราเป็นลูกของพระองค์ พระองค์ทรงสอนเราให้สวดภาวนาว่า **“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย.....”** (ให้นักเรียนสวดตามพร้อม ๆ กัน) พระเจ้าทรงเป็นบิดาที่ใจดี รักลูก ๆ เอาใจใส่ดูแลลูก ๆ อยู่เสมอ ประทานสิ่งดี ๆ ให้แก่ลูก (ทบทวนสิ่งดี ๆ ที่พระเป็นเจ้าประทานให้ในบทที่ 4 และสิ่งดี ๆ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา)
3. พระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นรูปแบบของพระเจ้า พระบิดาผู้ใจดีของเราด้วย พระองค์ตรัสว่า **“ผู้ที่เห็นเรา ก็เห็นพระบิดา ” (ยน. 14 :9)** พระเยซูคริสตเจ้าทรงเมตตาสงสารมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก ตลอดช่วงชีวิตของพระองค์ที่เราได้เรียนรู้มาแล้วว่า พระเยซูคริสตเจ้าทรงช่วยผู้คนให้หายทุกข์หายร้อน เหมือนที่พระเจ้าทรงเมตตาสงสารมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก พระเยซูคริสตเจ้าทรงอภัยโทษให้ศัตรู พระเจ้าก็ทรงอภัยบาปของเรามนุษย์ด้วย
4. ที่สำคัญคือ พระเจ้าตรัสว่า **“จงฟังพระองค์เถิด ”** หมายความว่า พระเจ้าพระบิดาต้องการให้เราเชื่อ ในสิ่งที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงสั่งสอน เมื่อเราเชื่อฟังพระองค์ เราก็ต้องยินดีที่จะนำคำสั่งสอนของพระองค์ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของเราด้วย ในการช่วยเหลือผู้อื่น การให้อภัย การรักคนอื่นเหมือนรักตนเอง เพราะเมื่อเราเชื่อฟังพระเยซูคริสตเจ้า หมายความว่าเรายินดีที่จะให้พระองค์เป็นผู้นำชีวิตของเรา และเราจะรู้จักพระเจ้ามากขึ้น

ข้อควรจำ

1. พระเยซูคริสตเจ้าสอนเราให้รู้จักพระเจ้า จากคำสอนและชีวิตของพระองค์
2. ให้เรายินดีต้อนรับพระเยซูคริสตเจ้าเข้ามาในชีวิต นำคำสั่งสอนของพระองค์ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของเรา ในการช่วยเหลือผู้อื่น ให้อภัย และรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์เองให้เรารู้จักโดยผ่านทางใคร

ตอบ

2. พระเจ้าทรงสั่งให้เราเชื่อฟังพระเยซูคริสตได้อย่างไร

ตอบ

.....

3. สิ่งใดคือการแสดงออกถึงการที่เรายินดีต้อนรับพระเยซูคริสตเจ้าเข้ามาในชีวิต

ตอบ

.....

กิจกรรม

ระบายสีภาพ “พระเจ้าประทานพระเยซูคริสตเจ้า เพื่อมาสอนเราให้รู้จักพระองค์”

และตกแต่งภาพให้สวยงาม

กิจกรรมบทที่ 5 พระเจ้าประทานพระเยซูคริสตเจ้าเพื่อมาสอนเราให้รู้จักพระองค์



หนูจะเชื่อฟัง
และทำตามคำสอนของพระเยซู

บทที่ 6

พระจิตคือพระผู้ช่วยที่พระบิดาและพระเยซูคริสต์ประทานให้เรา

1. พระบิดาและพระบุตร(เยซูคริสต์เจ้า) ประารถนาที่จะส่งพระจิตมาช่วยเหลือเรา พระเยซูคริสต์เจ้าตรัสว่า “และเราจะวอนขอพระบิดา แล้วพระองค์จะประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่งให้ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป คือพระจิตแห่งความจริง พระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้าที่พระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทุกสิ่ง และจะทรงให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราเคยบอกท่าน” (ยน. 14:16-17, 26)

2. เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าทรงรับพิธีล้าง พระจิตเจ้าในรูปปรากฏของนกพิราบได้เสด็จมาอยู่เหนือพระองค์และมีเสียงจากฟ้าว่า “ท่านผู้นี้คือบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา” (ลก. 3:21-22) เพื่อเป็นการยืนยันว่าเราทุกคนได้รับพระจิตเจ้าแล้วเช่นกัน ตั้งแต่เมื่อเรารับศีลล้างบาปด้วย ในศีลล้างบาปเราได้รับการล้างอาสัย น้ำและพระจิตทำให้เรากลายเป็นบุตรของพระเจ้า

3. และ การกิจของพระจิต เจ้าก็ปรากฏเด่นชัดในวันที่ บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิต “เมื่อวันเพนเทกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้าทุกคนที่อยู่ในบ้าน ได้ยิน เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมและเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด ” (กจ. 2:1-4) ครั่งนี้พระจิตเสด็จมาในรูปของลมพายุและลิ้นไฟ ทำให้บรรดาอัครสาวกเปลี่ยนไป คือ เกิดมีความกล้าหาญ ความรอบรู้ และสามารถพูดภาษาต่าง ๆ ได้

4. สิ่งที่เกิดตามมา ก็คือบรรดาอัครสาวกเปิดประตูบ้านออกไปเผชิญหน้ากับประชาชนอย่างองอาจ กล้าหาญ และเปโตรเริ่ม เทศนาสั่งสอนและ ประกาศว่า พระเยซูคริสต์ เจ้า คือพระผู้เป็นเจ้า ผู้ถูกตรึงกางเขน ลี้นพระชนม์และกลับคืนพระชนมชีพ ผู้คนต่างตกตะลึง เพราะต่างคนต่างได้ยินเปโตรพูดเป็นภาษาของตน และผลงานชิ้นแรกของพระจิตก็คือมีคนเชื่อและกลับใจประมาณสามพันคน และวันนั้นเป็นวันเริ่มต้นของพระศาสนจักรเพราะมีสัตบุรุษกลุ่มแรก (เทียบ กจ. 2:14-41)

5. ทุกวันนี้ พระจิต เจ้ายังทรงทำงานอยู่ในพระศาสนจักรและในตัวเราแต่ละคน เพื่อเปลี่ยนชีวิตให้เป็นเหมือนบรรดาอัครสาวกในสมัยนั้น เราจึงควรร่วมมือกับพระองค์โดย

ปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดาอัครสาวก คือสวดภาวนาวอนขอพระจิตเจ้าบ่อย ๆ ขอพระองค์
ประทานความเชื่อ ความกระตือรือร้น ความรู้ในเรื่องคำสอน และความกล้าหาญที่จะออกไป
ประกาศพระนามของพระเยซูคริสต์ แก่เพื่อน ๆ ทั้งด้วย “การกระทำและคำพูด” ของเรา
โดยไม่อายหรือกลัวภัยอันตรายใด ๆ

ข้อควรจำ

1. พระบิดาเจ้าและพระเยซูคริสต์เจ้า ทรงประทานพระจิตเจ้าให้เป็นผู้ช่วยเรา
2. พระจิตเจ้ามีความสำคัญและมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตคริสตชนของเราแต่ละคน
3. ให้เรามีความกระตือรือร้นที่สวดภาวนาวอนขอความช่วยเหลือจากพระจิตเจ้าทุกวัน

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องและได้ใจความสมบูรณ์

1. พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสัญญาว่าจะส่ง.....มาอยู่กับเรา
2. ขณะที่พระเยซูคริสต์เจ้ารับพิธีล้าง พระจิตเจ้าในรูปปรากฏของ.....ได้เสด็จมาเหนือ
พระองค์ และมีเสียงจากฟ้าว่า “.....”
.....” (ลก. 3:21-22)
3. พระจิตเจ้าเสด็จมาอยู่กับบรรดาอัครสาวกในลักษณะ.....
4. เมื่อพระจิตเจ้าเสด็จมาแล้ว บรรดา..... เปลี่ยนเป็นคนใหม่ มีความ.....
ความ..... และ สามารถ..... ได้
5.มีความสำคัญและมีบทบาทต่อการ.....ของเราแต่ละคน

กิจกรรม

ให้นักเรียนท่องบทสวด “**อัญเชิญพระจิตเจ้า**” จากนั้นให้พลัดกันเอากลับกับเพื่อน และให้ไป
เอากลับบทสวดกับคุณครู ถ้านักเรียนคนไหนที่ท่องได้แล้วก็ให้ช่วยเพื่อน ๆ

บทที่ 7

ศีลอกัยบาปหรือศีลแห่งการคืนดี

1. เราได้เรียนรู้ว่า การทำบาปทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเราถูกตัดขาดลง เราสูญเสียพระพรพรทาน ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น การเป็นมิตรกับพระเจ้าก็ถูกทำลายลงด้วย และผลของบาปที่บิดา-มารดาผู้แรก(อาดัมและเอวา)ได้ทำ ก็ตกทอดมาสู่มนุษย์ นั่นก็คือ บาปกำเนิด แต่พระเจ้าทรงรักมนุษย์มากและรักแบบไม่มีเงื่อนไข ให้โอกาสมนุษย์หลายต่อหลายครั้ง ที่สำคัญที่สุดคือ การส่งพระบุตรองค์เดียว คือ พระเยซูเจ้าลงมาบังเกิดในโลก เป็นพระเจ้าผู้ไถ่ที่ช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของบาปและความตาย

2. พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาจะช่วยมนุษย์ให้รอด นำมนุษย์ให้กลับมาคืนดีกับพระเจ้า พระบิดา พระองค์จึงทรง**ตั้งศีลอกัยบาป** เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ มีกล่าวไว้ในพระวรสารตามคำเล่าของนักบุญยอห์นบทที่ 20 ข้อ 19-23 พระเยซูเจ้าตรัสกับอัครสาวกว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายอภัยบาปของผู้ใดบาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัย ท่านทั้งหลายไม่อภัยบาปของผู้ใดบาปของผู้นั้นก็**ไม่ได้รับการอภัยด้วย** ” พระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจให้บรรดาอัครสาวกสามารถยกบาปได้

3. เราทุกคนต้องเข้ารับศีลอกัยบาป เพราะเราทุกคนล้วนเป็นคนบาป เมื่อเรารับศีลล้างบาป บาปกำเนิดของเราถูกลบล้างไปหมดก็จริง แต่ด้วยความเป็นมนุษย์เราอ่อนแอ เรามีความโน้มเอียงที่จะทำบาปได้อยู่บ่อยๆ เราจึงตกในบาป และจำเป็นต้องเข้าไปรับศีลอกัยบาป เพื่อแสดง ความเสียใจที่ได้กระทำความบาป และมีความตั้งใจดีที่จะไม่ทำบาปอีก แต่เราไม่สามารถแก้บาปโดยตรงกับพระเจ้าโดยไม่ผ่านพระสงฆ์ เพราะพระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจการยกบาปให้แก่ นักบุญเปโตร (มธ. 16:19) และบรรดาอัครสาวกและผู้สืบทอดตำแหน่งต่อๆ มาฉะนั้น เราต้องเข้าไปรับศีลอกัยบาปทุกครั้งที่เราทำบาปหนัก และพระสงฆ์จะเป็นผู้ยกโทษบาปให้เราในนามของพระบิดา พระบุตรและพระจิต

4. ความหมายของการยกบาปก็คือ ยกโทษ ไม่เอาผิด และนำคนบาปให้มาสัมผัสพระเจ้า เสียใหม่ มาจับมือกับพระองค์ มาเป็นเพื่อนกับพระองค์ เราเรียกการกระทำดังนี้ว่า การคืนดีกับพระเจ้า แล้วผลที่ตามมาก็คือ ความสุข สงบ สันติที่เกิดขึ้นในใจ

5. นอกจากคืนดีกับพระเจ้าแล้ว ศีลอกัยบาปยังทำให้เราหันมาคืนดีกับเพื่อนมนุษย์ด้วย เพราะบาปที่เราทำส่งผลกระทบถึงเพื่อนมนุษย์เสมอ ทำให้สายสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์จืดจางลง เมื่อเรารับศีลอกัยบาป สิ่งเหล่านี้ก็ได้รับการเยียวยาให้หาย เรากับเพื่อนมนุษย์ก็กลับมาคืนดีกัน มามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังเดิม หรือดีกว่าเดิม ดังนั้น ขอให้เราหมั่นไปรับศีลอกัยบาป อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะทุกครั้งที่เราได้ทำบาปหนัก และให้เราพยายามตั้งใจที่จะไม่ทำบาป พยายามหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะทำบาป พยายามทำสิ่งที่ดีต่อตนเองและต่อผู้อื่น เพื่อให้พระเจ้าพอพระทัย และนี่คือสิ่งที่เราสามารถตอบสนองความรักของพระเจ้าในชีวิตประจำวันในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ได้

6. ผลทางจิตใจของศีลอกัยบาปได้แก่

- การคืนดีกับพระเจ้า ซึ่งโดยทางนี้ผู้ใช้โทษบาปได้รับพระพรยศคืนมา
- การคืนดีกับพระศาสนจักร
- การยกโทษถวายเป็นอันเนื่องมาจากบาปหนัก
- การยกโทษชั่วคราวอย่างน้อยเป็นบางส่วนที่เป็นผลตามมาของบาป
- สันติสุขและความสบายใจของมโนธรรมและความบรรเทาทางจิตใจ
- การเพิ่มพลังทางจิตเพื่อการรับสู่แบบคริสตชน

ศีลอกัยบาป จึงเป็นเครื่องหมายแห่งพระเมตตา ที่พระเจ้าทรงแสดงถึงความรักที่ปราศจากเงื่อนไข และความซื่อสัตย์ของพระองค์ ที่ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทั้งมวลได้เข้าสู่หนทางความรอดของพระองค์ และในเวลาเดียวกัน เป็นแนวทางและจิตตารมณ์ที่พระองค์ประทานให้มนุษย์ ได้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงพระเจ้าองค์ความรักและเมตตา ด้วยการให้อภัยกันและกันในชีวิตประจำวันของเราด้วย

ข้อควรจำ

1. พระเยซูเจ้าเป็นผู้ตั้งศีลอกัยบาป
2. ศีลอกัยบาปช่วยเราให้กลับคืนดีกับพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์
3. เราต้องหมั่นไปรับศีลอกัยบาปอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะทุกครั้งเมื่อทำบาปหนัก
4. ศีลอกัยบาป เป็นเครื่องหมายแห่งพระเมตตา ที่พระเจ้าทรงแสดงถึงความรักที่ปราศจากเงื่อนไข และความซื่อสัตย์ของพระองค์
5. พระสงฆ์เป็นผู้ยกโทษบาปให้เรา ในนามของพระบิดา พระบุตรและพระจิต

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ใครเป็นผู้ตั้งศีลอุบาย

ตอบ

2. ศีลอุบายหรือศีลแก่บาปคืออะไร

ตอบ

3. ทำไมเราถึงต้องไปแก้บาปกับพระสงฆ์

ตอบ

4. ผลของศีลอุบายหรือศีลแก่บาปคืออะไร

ตอบ

5. ศีลอุบายเป็นเครื่องหมายแสดงถึงสิ่งใดของพระเจ้า

ตอบ

6. พระสงฆ์เป็นผู้ยกโทษบาปให้เราในนามของใคร

ตอบ

กิจกรรม

เพลงกลิ้งออกไป

กลิ้งออกไป กลิ้งออกไป กลิ้งออกไป

บรรดาภาระหนักในใจกลิ้งออกไป (ร้อง 2 รอบ)

บนกางเขน บุตรพระเจ้า

ยอมเลือดไหล เพื่อไถ่เรา อัลเลลูยา

(กลับไปร้องตั้งแต่ต้นเพลงใหม่)

บทที่ 8

เราเป็นทุกข์เสียใจ เพราะได้ทำผิดต่อความรักของพระเจ้า

1. วันหนึ่ง พระเยซูคริสต์เสด็จไปที่บ้านหลังหนึ่ง มีหญิงคนหนึ่งชื่อ มารีย์ มักดาลามาเฝ้าพระองค์ นางเป็นคนบาปหนา มีปีศาจถึง 7 คนสิงอยู่ นางเข้ามากราบแทบพระบาท พระเยซูคริสต์ร้องไห้ น้ำตาไหลรด พระบาทของพระองค์ นางเอาผมเช็ดแล้วเอาน้ำมันหอมระบาท ผู้คนเห็นก็พารังเกียจคิดในใจว่า ทำไมพระเยซูคริสต์เจ้าจึงปล่อยให้คนบาป มาทำเช่นนี้ พระองค์จึงตรัสแก่คนเหล่านั้นว่า “ความคิดของนางซึ่งมีมาได้รับอภัยแล้วเพราะนางรักมาก ผู้ที่ได้รับอภัยน้อยก็เพราะผู้นั้นรักน้อย ” แล้วพระองค์ก็ตรัสกับมารีย์ มักดาลนาว่า “บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว” (เทียบ ลก. 7:36-48) เหตุที่มารีย์ มักดาลนาได้รับอภัยก็เพราะนางเป็นทุกข์เสียใจ และแสดงออกด้วยการร้องไห้ เอาน้ำตาล้างพระบาท ซโลมน้ำมันหอมที่พระบาท จากคนบาปหนาในอดีต นางจึงกลายเป็นนักบุญใหญ่ คือ นักบุญมารีย์ มักดาลนา
2. เมื่อเราทำบาปผิดต่อพระเจ้า วิธีเดียวที่จะทำให้พระเป็นเจ้าอภัยเราได้ก็คือ เป็นทุกข์เสียใจและขอโทษพระองค์ พระเจ้าตรัสว่า “ถึงบาปของเจ้าจะมีสีแดงเข้ม ก็จะเป็นขาวราวกับหิมะถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดงก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ” (อสย. 1:18)
3. การเป็นทุกข์ถึงบาป คือ การสำนึกว่าเราได้ทำผิดต่อพระเจ้าผู้ทรงรักเรา และมีพระคุณต่อเราอย่างเหลือล้น พระองค์ทรงเป็นบิดาของเรา ทรงดีต่อเราทุกประการ การทำบาปเป็นการเนรคุณอย่างน่าละอายที่สุด นอกจากนั้น บาปยังมีความร้ายกาจในตัวเอง คือ ทำให้เราสูญเสียพระหรรษทาน เสียความเป็นบุตรของพระเจ้า เสียมรดกในสวรรค์ด้วย และถ้าเราตายในบาปเราก็จะต้องรับโทษในนรกตลอดนิรันดร์ การคิดได้เช่นนี้ ทำให้เราเกลียดกลัวบาป และเกิดความเป็นทุกข์ได้เหมือนกัน ฉะนั้น การสำนึกผิดอย่างแท้จริงได้ ต้องมีความทุกข์ถึงบาปในจิตใจ หมายความว่า การกลับใจต้องมีผลถึงภายในจิตใจของเราด้วย
4. พระศาสนจักรสอนว่า คนบาป ถ้าสำนึกตนเป็นทุกข์เสียใจ แม้ตายไปโดยไม่มีโอกาสรับศีลอภัยบาป ก็ได้รับการอภัยและสามารถเอาตัวรอดได้ ฉะนั้น เราจึงควรเป็นทุกข์เสียใจเพราะบาปของเราบ่อย ๆ หรือทุกครั้ง ที่เราพิจารณาโนธรรมหรือพิจารณาบาปแล้ว

ข้อควรจำ

1. เมื่อเราทำบาปผิดต่อพระเจ้า วิธีเดียวที่จะทำให้พระองค์อภัยบาปให้กับเราก็คือ เป็นทุกข์เสียใจและขอโทษพระองค์
2. การเป็นทุกข์ถึงบาป คือ การสำนึกว่าเราได้ทำผิดต่อพระเจ้าผู้ทรงรักเรา และมีพระคุณต่อเราอย่างเหลือล้น พระองค์ทรงเป็นบิดาของเรา ทรงคิดต่อเราทุกประการ
3. เราควรเป็นทุกข์เสียใจเพราะบาปของเราบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่เราพิจารณาโนธรรม หรือพิจารณาบาป
4. บาปยังมีความร้ายกาจในตัวเอง คือ ทำให้เราสูญเสียพระหรรษทาน เสียความเป็นบุตรของพระเจ้า

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์

1. การเป็นทุกข์ถึงบาปคือ ได้ทำผิดต่อ ผู้ทรงรักเรา และต่อเรายิ่งนัก
2. เราควร เพราะบาปของเราบ่อย ๆ หรือ ทุกครั้งที่ หรือ
3. วิธีเดียวที่จะทำให้พระเจ้าทรงอภัยบาปให้กับเรา คือ และ
4. บาปมีความร้ายกาจ คือ ทำให้เราสูญเสีย และ ของพระเจ้า
5. พระศาสนจักรสอนว่า ถ้าคนบาป แม้ตายไปโดยไม่มี โอกาสรับศีลอภัยบาป ก็ได้รับ และสามารถเอาตัวรอดได้

กิจกรรม

ฝึกท่องบทสวด “บทสารภาพบาป” และ “บทแสดงความทุกข์” อย่างตั้งใจ จากนั้นให้พลัดกันเอากลับกับเพื่อน ๆ

บทที่ 9

พระเจ้าทรงอภัยโทษให้เราเมื่อเราสำนึกผิด

1. พระเยซูคริสต์เจ้าตรัสว่า “เรามาเพื่อแสวงหาและเพื่อช่วยผู้ที่เสียไปให้รอดพ้น ” (ลก. 19:10) แสดงว่าพระองค์ทรงห่วงใยคนบาปเป็นพิเศษ จนถึงกับเสด็จมาเพื่อตามหาพวกเขา โดยเฉพาะ พระองค์ยังตรัสอีกว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ ” (มธ. 9:12)

2. พระเจ้าทรงมีพระทัยกว้างขวางและทรงเผื่อแผ่พระเมตตาไปยังคนบาปทุกคน พระองค์ทรงเผื่อคอยให้เขากลับมาหาพระองค์เพื่อจะทรงยกโทษให้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ นิทานเปรียบเทียบเรื่อง “ลูกจ้างพลานู” หรือ “บิดาผู้ใจดี” ที่เราเคยได้ยินมา บิดาในเรื่องนี้ ก็เปรียบได้กับพระเจ้าเอง ที่คอยเผื่อการกลับมาของลูกอยู่ทุกวัน เมื่อลูกชมชานกลับมา แทนที่จะลงโทษ กลับสวมกอดรับขวัญและจัดฉลองต้อนรับอย่างใหญ่โต พระเจ้าทรงทำเช่นนี้ต่อคนบาปที่กลับใจจริง ๆ (เทียบ ลก. 15:11-32)

3. ปกติเมื่อเราทำผิด เรามักไม่กล้าไปบอกใครเพราะกลัวถูกลงโทษ เช่น ทำข้าวของในบ้านแตกเสียหาย เราไม่กล้าไปบอกพ่อแม่เพราะกลัวถูกตี หรือทำข้าวของของโรงเรียนเสียหาย เราไม่กล้าไปบอกครูเพราะกลัวถูกตี กลัวการลงโทษ แต่สำหรับพระเจ้าจะไม่เป็นเช่นนั้นเลย พระองค์จะไม่ทรงลงโทษเราเลย แต่จะยกโทษและรักเราเหมือนเดิม ขอเพียงให้เราเข้ามาขอโทษพระองค์ด้วยความสำนึกผิดจากใจจริง ๆ

4. พร้อมกับความสำนึกผิด เราก็ต้องมีความตั้งใจที่จะไม่ทำบาปอีกต่อไปด้วย พระเยซูเจ้าตรัสแก่หญิงคนบาปว่า “เธอก็ไม่ลงโทษท่านด้วยไปเถิดและตั้งแต่นี้ไปอย่าทำบาปอีก” (ยน. 8:11) แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจจะไม่ทำบาปอีกนี้ เป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะได้รับการอภัย เราจึงต้องตั้งใจเช่นนี้ทุกครั้ง และต้องพยายามถือตามความตั้งใจนี้ด้วย

ข้อควรจำ

1. เพื่อเราจะได้เกิดความรู้สึกประทับใจและซาบซึ้งในพระเมตตาของพระเจ้าที่อภัยโทษให้เราเมื่อเราสำนึกผิด
2. เราต้องไม่กลัวที่จะมาสารภาพผิดต่อพระเจ้าเมื่อเราได้กระทำความผิด
3. ให้เรามีความตั้งใจดี และพยายามไม่ทำบาปหรือทำความผิด เพราะเห็นแก่ความรักของพระเจ้า

"เราก็ไม่ลงโทษท่านด้วย ไปเถิด
และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก" (ยอห์น 8:11)



.....

.....

.....

.....

บทที่ 10

บทปด้น 7 ประการและบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร

1. การที่เราคิดทบทวนและได้ไตร่ตรองตัวเองทุกวัน ยิ่งถ้าทำได้ทุกคืนก่อนนอนจะยิ่งดี จะทำให้เราารู้เท่าทันความคิดของตัวเอง อะไรดีเราก็ทำต่อไป ถ้าไม่ดีก็ต้องแก้ไข เราเรียกวิธีการอย่างนี้ว่า **การพิจารณาโนธรรม** ก่อนที่เราจะไปรู้ว่าการพิจารณาโนธรรมคืออะไร เราจะเรียนรู้เรื่อง บทปด้น 7 ประการ บทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร และพระบัญญัติพระเจ้า 10 ประการ ซึ่งจะช่วยเราในการพิจารณาโนธรรม ก่อนที่เราจะไปรับศีลออกบาป ในวันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่องบทปด้น 7 ประการ และบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักรก่อน

2. เราได้เรียนรู้ไปแล้วจากบทเพลงที่เราร้องไปสัปดาห์นี้ว่า บทปด้นมีด้วยกันเจ็ดประการ ที่นี้เราจะมาดูความหมายของแต่ละประการ เพื่อช่วยให้เราเข้าใจมากยิ่งขึ้นว่าทำไมบทปด้น 7 ประการนี้ ถึงเป็นเหตุที่นำเราไปสู่การทำบาป

1. **ทะนงตน (Pride)** (จองหอง) หมายถึงถึง เจ้าทิฐิ เชื่อภูมิตัวเอง โอ้อวด ขี้โม้ วางมาด ไม่ต้องการคำแนะนำ ถือตัว หยิ่งยโส มักใหญ่ใฝ่สูงโดยไม่รู้จักประมาณตนเอง
2. **โลภ (Avarice or Greed)** (ตระหนี่) หมายถึงถึง การปรารถนาในสิ่งของนอกกายมากเกินไปเกินความพอดี ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งของของโลก วัตถุนิยม สะสม ขาดเมตตา ขาดความเผื่อแผ่ใจแคบ และไม่สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้อื่น
3. **ริษยา (Envy)** (อิจฉา) หมายถึงถึง ความอิจฉา เกลียดชัง ชุบชิบะนินทา กล่าวร้ายป้ายสี ไม่ชอบให้คนอื่นได้ดีกว่าตนเอง
4. **โมโห (Wrath or Anger)** หมายถึงถึง ความขุ่นเคียว อาฆาต แก้แค้น ไม่สะกดอารมณ์
5. **ตัณหา (Lust)** (ลามก) หมายถึงถึง การหมกมุ่น ผักใฝ่อยู่แต่ฝ่ายเนื้อหนัง กิริยาจาหาหยาบโลน ไม่รักษาเกียรติ และศักดิ์ศรี แต่งกายล่อแหลม ความคิดสกปรก ลุ่มหลง
6. **ตะกละ (Gluttony)** (โลภอาหาร) หมายถึงถึง การคิดพูดแต่เรื่องอาหาร ไม่ยับยั้งในการกิน การดื่ม มูมมาม มักได้ตลอดเวลา ไม่พอใจกับสิ่งที่ตนมี
7. **เกียจคร้าน (Sloth)** หมายถึงถึง ความเฉื่อยชา ลังเล ไม่ใส่ใจ ท้อถอย ขาดความรับผิดชอบ ไม่สม่ำเสมอ ตามใจตนเอง รักความสบาย ผัดวันประกันพรุ่ง

ที่มา : ข้อมูลจากแผนกคริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ : ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทปด้น 7

ประการ <http://www.catholic.or.th/spiritual/books/catholicteach/teach02.html>

3. นอกจากบาปต้น 7 ประการที่ช่วยเราในการคิดพิจารณาโนธรรม หรือพิจารณาบาปแล้ว เรายังมีบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร 5 ข้อ ที่ช่วยเราดังนี้

1. จงร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และหยุดทำงานในวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับ
 2. จงรับศีลออกบาปอย่างน้อยปีละครั้ง
 3. จงรับศีลมหาสนิทอย่างน้อยปีละครั้งในกำหนดปีสกา
 4. จงอดอาหาร และอดเนื้อ ในวันที่กำหนด
 5. จงบำรุงพระศาสนจักรตามความสามารถ
4. ดังนั้น ให้เราพยายามทบทวนตัวเองทุก ๆ วัน หรือที่เราเรียกว่า พิจารณาโนธรรม เพื่อตรวจสอบตัวเราเองว่า เราได้พยายามเอาชนะ หรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำบาปหรือเปล่า เราได้ปล่อยตัวเองให้ตกอยู่ในสถานะที่นำไปสู่การทำบาปหรือไม่ หรือเราได้ปฏิบัติบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักรครบถ้วนหรือเปล่า มีข้อไหนที่เราพลาด หรือทำขาดตกบกพร่อง ก็ให้เราพยายามปรับปรุงแก้ไข และมีความตั้งใจดีที่จะเริ่มต้นใหม่ในทุก ๆ วัน

5. จะเห็นได้ว่าเราถูกประจัญล่อลวงจากปีศาจเกือบตลอดเวลา เพราะตามธรรมชาติมนุษย์เรามีความอ่อนแอ ดังนั้นเราจึงต้องภาวนาขอความช่วยเหลือ ความเข้มแข็งจากพระเจ้า ให้เราเอาชนะการล่อลวงต่าง ๆ เหมือนดังที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสไว้ว่า “จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนา เพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง” (มธ. 26:41) ไม่ได้หมายความว่า เราต้องอดหลับอดนอนสวดภาวนาทั้งคืนทั้งวัน แต่ให้ชีวิตของเราคิดถึงพระองค์บ่อย ๆ ในคำภาวนา

ข้อควรจำ

1. บาปต้นมี 7 ประการ และ พระบัญญัติพระศาสนจักรมี 5 ประการ
2. บาปต้น 7 ประการและพระบัญญัติพระศาสนจักร 5 ประการ เป็นแนวทางช่วยเราในการพิจารณาบาป
3. เราต้องภาวนาขอความช่วยเหลือ ความเข้มแข็งจากพระเจ้าเพื่อเราจะเอาชนะการล่อลวงต่าง ๆ
4. “จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนาเพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง” (มธ. 26:41)

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.บาปต้นมีกี่ประการ อะไรบ้าง

ตอบ

2.บัญญัติพระศาสนจักรมีกี่ประการ อะไรบ้าง

ตอบ ได้แก่ 1.

2.

3.

4.

5.

3. เราต้องภาวนาวอนขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเรื่องใด

ตอบ

กิจกรรม

ท่องและจดจำ บาปต้น 7 ประการ และบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักรทั้ง 5 ประการให้
ขึ้นใจ ผลัดกันเฝ้าการกับเพื่อน รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของบาปต้น 7 ประการว่ามีอะไรบ้าง
และสิ่งที่สำคัญให้เราพยายามหลีกเลี่ยงเพื่อจะได้ไม่นำไปสู่การทำบาป

เพลง เจ็ดนี้มีความหมาย

บาปต้นมี 7 ประการ ที่คอยรังควาน ความสงบในจิตใจ(ร้อง 2 รอบ)

หนึ่งจองหอง สองตระหนี่ อุลามก อิจฉา คือสามและสี่

ห้าโลภอาหาร หกโมโห เจ็ดเกียจคร้าน

กิจกรรมบทที่ 10 บาปต้น 7 ประการ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนชื่อของบาปต้น 7 ประการและความหมายลงในรูปสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของบาปต้นประการนั้น ๆ



.....

.....

.....



.....

.....

.....



.....

.....

.....



.....

.....

.....



.....

.....

.....



.....

.....

.....



.....

.....

.....

บทที่ 11

พระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า

1. จากบทที่แล้วเราได้เรียนรู้เรื่อง บาปต้น 7 ประการ และบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร 5 ประการไปแล้ว ซึ่งช่วยเราในการพิจารณาโนธรรม ในบทนี้เราจะเรียนรู้เรื่องพระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบทบัญญัติแห่งความรัก วันหนึ่งมีคนถามพระเยซูเจ้าว่า “พระบัญญัติไหนเป็นเอกกว่าหมด ” (มธ. 22:36) พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า “จงรักพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้าสุดดวงใจ สุดวิญญาณ และสุดสติปัญญาของเจ้า นี่แหละคือพระบัญญัติเอกประการแรก พระบัญญัติประการที่สองก็คล้ายประการแรก คือจงรักผู้อื่นเหมือนรักตนเองบทบัญญัติและคำสอนของประกาศกต่าง ๆ ก็สรุปอยู่ในบัญญัติสองประการนี้” (มธ. 22:37-40; เทียบ จขบ. 6:5; ลนต. 19:18) ด้วยพระบัญญัติแห่งความรักสองลักษณะนี้จึงถือว่าเป็นบัญญัติที่สมบูรณ์

2. พระบัญญัติ 10 ประการนี้ ยืนยันสิ่งที่ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เรียกร้อง พระบัญญัติ 3 ประการแรกเกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้าเป็นสำคัญและพระบัญญัติอีก 7 ประการอื่นๆเกี่ยวกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์ และสังคายนาแห่งนครเตรนตอนไว้ว่าพระบัญญัติ 10 ประการเป็นข้อบังคับสำหรับบรรดาคริสตชน และยังสอนว่าคนชอบธรรมก็ถือปฏิบัติด้วย

3. พระบัญญัติ 10 ประการนั้น เกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ดังนี้

พระบัญญัติ 3 ประการแรก เกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้า มีดังนี้

1. จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระองค์เดียวของท่าน
2. อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมควร
3. อย่าลืมฉลองวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

พระบัญญัติอีก 7 ประการ เกี่ยวกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์ มีดังนี้

4. จงนับถือบิดามารดา
5. อย่าฆ่าคน
6. อย่าผิดประเวณี
7. อย่าลักขโมย
8. อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น
9. อย่าปลงใจผิดประเวณี
10. อย่ามักได้ทรัพย์สินของผู้อื่น

4. พระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้า เราไม่อาจแยกจากกันได้ ทุกข้อเกี่ยวโยงและมีความสัมพันธ์กัน เช่น คนหนึ่งอาจไม่อาจเคารพนับถือบุคคลอื่น ๆ ได้โดยปราศจากการถวายพระพรแด่พระเจ้าพระผู้สร้าง หรือ คนหนึ่งไม่อาจกราบไหว้พระเจ้าได้โดยไม่รักเพื่อนมนุษย์ทั้งหลายผู้เป็นสิ่งสร้างของพระองค์ พระบัญญัติ 10 ประการนี้ ทำให้ชีวิตศาสนาและชีวิตทางสังคมของมนุษย์เป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้อควรจำ

1. ให้เราจดจำให้ขึ้นใจว่าพระบัญญัติพระเจ้ามี 10 ประการ
2. พระเจ้าประทานพระบัญญัติ 10 ประการนี้ให้แก่มนุษย์โดยผ่านทางโมเสส
3. พระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและช่วยเราในการพิจารณาบาป

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พระบัญญัติของพระเจ้ามีกี่ประการ

ตอบ

2. พระเจ้าทรงมอบพระบัญญัติ 10 ประการนี้ให้แก่เราโดยผ่านทางใคร

ตอบ

3. พระบัญญัติ 3 ประการแรกที่เกี่ยวข้องกับความรักต่อพระเจ้านั้นมีอะไรบ้าง

ตอบ

.....

4. พระบัญญัติ 7 ประการที่เกี่ยวข้องกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์มีอะไรบ้าง

ตอบ

.....

.....

.....

กิจกรรม

1. นักเรียนจะได้รับบัตรคำพระบัญญัติ คนละ 1 – 2 ใบ
2. ให้พิจารณาบัตรคำที่ตนเองได้รับนั้น ว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือการกระทำที่ผิดและตรงกับพระบัญญัติในข้อใด
3. เมื่อคุณครูพูดถึงพระบัญญัติข้อใด นักเรียนที่มีบัตรคำที่ตรงกับพระบัญญัติข้อนั้น ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดหรือการกระทำที่ถูกต้อง ให้ชูบัตรคำหรือลุกขึ้นยืน และให้เหตุผลด้วยว่าการกระทำนั้นผิดหรือถูกอย่างไร

เพลงบัญญัติ 10 ประการ

เจ้าจอมมัสการพระเจ้าผู้เดียวของเจ้า อย่าออกพระนามขององค์พระเจ้าโดยไร้เหตุผล
วันของพระเจ้าอย่าล้มหลองเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ และจงนับถือบิดามารดาพี่น้องของตน
อย่าทำลายชีวิตผู้ใด แต่จงมีใจให้ทุก ๆ คน
จงรักษาชีวิตของตน ให้บริสุทธิ์เสมอ
เจ้าจงอย่าลักขโมยไม่ว่าจะเป็นของใคร อย่าใส่ความนินทาทำให้ผู้อื่นเศร้าโศกเสียใจ
อย่ามีความคิดใดใดที่ผิดความบริสุทธิ์ และอย่ามักได้ในทรัพย์สินสมบัติของคนทุกคน

แนวทางในการช่วยพิจารณาบท พระบัญญัติ 10 ประการ

พระบัญญัติประการที่ 1 : จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระองค์เดียวของท่าน

- () ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีต่อพระเจ้าด้วยความจำใจ หรือกระทำอย่างเสียไม่ได้
- () ท่านได้สวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอ
- () ท่านได้เข้ารับศีลมหาสนิทโดยที่ยังมีบาปหนัก หรือรับศีลโดยที่ไม่ได้เตรียมตัวมาอย่างดี
- () ท่านได้ปกปิดบาปหนักในการเข้าไปรับศีลแก้บาปครั้งล่าสุด
- () ท่านมีความเชื่อในไสยศาสตร์ หมอผี ไปสะเดาะเคราะห์ ดูดวง หมอผี ฯลฯ
- () ท่านมีความสงสัยในข้อความเชื่ออย่างจริงจัง
- () ท่านตกอยู่ในบรรยากาศที่ล่อแหลม ต่อการที่จะต้องหลงผิดในความเชื่อ เช่น การอ่านหนังสือที่พระศาสนจักรไม่อนุมัติหรือรับรอง การเข้าไปศึกษาหรืออ่านหนังสือที่ผิดต่อความเชื่อคาทอลิก ฯลฯ
- () ท่านได้เข้าร่วมสมาคมกับกลุ่มบุคคลที่มีความเชื่อหรือแสดงตนว่าขัดแย้งหรือไม่เห็นด้วยกับการปกครองของพระศาสนจักร
- () ท่านได้กระทำความผิดหรือทำสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับบุคคลศักดิ์สิทธิ์ สถานที่หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์(ทูลจาร)
- ()

พระบัญญัติประการที่ 2 : อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมเหตุ

- () ใช้พระนามของพระเจ้า พระเยซูเจ้า พระแม่มารีย์ และนักบุญทั้งหลายในทางที่ผิด หรือลบหลู่ดูหมิ่น
- () ผิดต่อคำสัญญา ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่นในนามของพระเจ้า
- () หมิ่นประมาทศาสนา ด้วยถ้อยคำเกลียดชัง คำเหน็บแนม ไม่ไว้ว่างใจ
- () ใช้พระนามพระเจ้าสาปแช่งผู้อื่น
- () สาบานเท็จ เป็นพยานเท็จ
- () ไม่เคารพชื่อของผู้อื่น หรือเอาชื่อของผู้อื่นมาล้อเล่นหรือลบหลู่
- ()

พระบัญญัติประการที่ 3 : อย่าลืมฉลองวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

- () ไปร่วมพิธีมิสซาในวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับ
- () ร่วมพิธีมิสซาอย่างตั้งใจ
- () ช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ ของวัด ตามความสามารถ
- () จำศีลอดอาหาร พลีกรรม ตามที่พระศาสนจักรกำหนด
- () อยู่กับครอบครัว ทำประโยชน์ให้กับสังคม หรือช่วยเหลือคนที่ลำบากขัดสน
- ()

พระบัญญัติประการที่ 4 : จงนับถือบิดามารดา

สำหรับผู้ปกครอง คุณพ่อคุณแม่

- () อบรมสั่งสอนลูก ๆ ให้รู้จักการสวดภาวนา และคำสอนของพระศาสนจักร
- () พาบุตรหลานไปวัดร่วมมิสซาฯ
- () เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน
- () ดูแลความประพฤติว่ากล่าวตักเตือนไม่ให้บุตรหลานหลงเดินไปในทางที่ผิด เช่น การคบเพื่อนที่ไม่ดี การอ่านหนังสือไม่ดี การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ
- () การให้ความร่วมมือกับวัดและโรงเรียนในการส่งบุตรหลานเข้ารับการอบรมคำสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมจิตใจของโรงเรียน
- ()

สำหรับบุตรหลาน

- () ให้ความเคารพนบนอบเชื่อฟังบิดามารดา
- () ช่วยเหลือบิดามารดาเมื่อท่านมีความต้องการ
- () ปฏิบัติตนต่อบิดามารดาด้วยความเคารพและความรัก
- () ไม่หยิ่ง หรือโมโหเมื่อท่านว่ากล่าวตักเตือน หรือลงโทษ
- () ไม่ทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ
- () ไม่ทำให้บ้านรุ่มรวยหรือขาดความสงบสุข
- ()

พระบัญญัติประการที่ 5 : อย่าฆ่าคน

- () โกรธง่าย หรืออารมณ์เสียบ่อย ๆ
- () อิจฉา ริษยาคนอื่น ๆ
- () ทำร้ายร่างกาย หรืออาฆาตมาดร้ายผู้อื่น
- () ขับรถโดยประมาท
- () เป็นโอกาสให้คนอื่นทำบาป ด้วยการแต่งกาย พูดตลกกลามก ให้เพื่อนยืมหนังสือที่ไม่ดี สมรู้ร่วมคิดในการกระทำความผิดต่าง ๆ
- () ดูแลสุขภาพให้ดี
- () ดื่มของมึนเมา เสพยาเสพติด
- () กินอยู่ที่เกินความจำเป็น การโลภอาหาร
- () มีส่วนในการทำแท้ง
- () ฆ่าคนตาย
- () ทำร้ายจิตใจบุคคลอื่นด้วยคำพูดหรือท่าทาง

- () ขอโทษผู้อื่นที่เราได้กระทำผิด
- () ยั่วโมโหคนอื่น หรือหมิ่นประมาทคนอื่น
- ()

พระบัญญัติประการที่ 6 และ 9 : อย่าผิดประเวณี และอย่าปลงใจผิดประเวณี

- () ปลงใจไปกับความคิดที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ
- () กระตุ้นตนเองให้มีความสนุกทางกาม
- () ล่วงประเวณีกับหญิงหรือชายอื่น ที่ไม่ใช่คู่ครองของตนเอง หรือกับหญิง/ชายขายบริการทางเพศ
- () ใช้สื่อลามก ภาพยนตร์ หนังสือ ซีดี อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
- () ข่มขืน
- () มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
- ()

พระบัญญัติประการที่ 7 และ 10 : อย่าลักขโมย และ อย่ามักได้ทรัพย์สินของผู้อื่น

- () ขโมยเงินหรือสิ่งของของผู้อื่น จำนวนเท่าไร คิดได้หรือไม่ ตั้งใจกระทำหรือไม่
- () ทำลายข้าวของของผู้อื่น หรือทำสิ่งของผู้อื่นเสียหาย
- () ใช้จ่ายเกินตัว
- () รู้สึกอิจฉาที่เห็นผู้อื่นได้ดีกว่าตนเอง หรือมีข้าวของเงินทองที่มากกว่าตนเอง
- () คิดที่จะขโมยของของผู้อื่น
- () ไม่ยอมจ่ายหนี้ หรือของที่ยืมมาจากผู้อื่น
- () โก่งค่าจ้าง หรือ จ่ายค่าแรงไม่ถูกต้อง ไม่ยุติธรรม
- () เกียจคร้านในการทำงาน หรือการเรียน ชอบความสะดวกสบาย
- () โลภมากในสิ่งของต่าง ๆ
- ()

พระบัญญัติประการที่ 8 : อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น

- () พูดปด โกหก และได้แก้ไขให้ถูกต้องแล้วหรือไม่
- () กล่าวโทษ ใส่ร้ายผู้อื่น พูดกล่าวร้าย ทำให้ผู้อื่นเสียหาย
- () พูดเกินความจริง โหม้อวด การพูดประจบประชันเกินความจริง
- () นินทา พูดว่าผู้อื่นลับหลัง
- () ตัดสินผู้อื่นโดยเบาความ
- () เปิดเผยความลับ ไม่รักษาความลับของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผล
- ()

บทที่ 12

การพิจารณาโนธรรม

1. เราควรหัดเป็นนิสัยให้รู้จักพิจารณาโนธรรมทุกวัน เป็นต้น ก่อนนอน โดยสวดภาวนา และสงบจิตใจสักครู่ เพื่อคิดว่า วันนี้เราได้ทำอะไรบ้าง มีอะไรดีที่ควรทำต่อไป มีอะไรผิดที่ควรละเว้น รู้ว่าต้องทำดีแล้วไม่ได้ทำ เสร็จแล้วให้เราขอบคุณพระเจ้า ถ้าหากว่าเราได้ทำอะไรดี และขอโทษพระเจ้าถ้าเราได้ทำอะไรผิด หรือละเลยไม่ได้ทำหน้าที่ของเรา เพราะการที่เรารู้ว่า ต้องทำความดีแต่ไม่ได้ทำ ก็ถือเป็นบาปละเลยเช่นกัน **คนที่รู้ว่าต้องทำความดีแต่ไม่ทำก็ทำบาป** (ยก. 4:17)

2. นอกเหนือจากการพิจารณาใคร่ครวญการกระทำของเราทุก ๆ คืนก่อนนอนแล้ว ที่สำคัญกว่านั้น เราควรพิจารณาโนธรรมเป็นพิเศษเมื่อจะไปรับศีลออกบาป(ศีลแก้บาป) การพิจารณาโนธรรมแบบนี้เรียกว่า **“พิจารณาบาป”** เพราะเราจะต้องคิดถึงบาปความผิดที่ได้กระทำ เพื่อจะได้รู้และไปสารภาพแก่พระสงฆ์ได้

3. สิ่งที่จะช่วยเราพิจารณาบาป หรือพิจารณาโนธรรม ก็คือ บาปต้น 7 ประการ บทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร 5 ประการ และพระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า ตามบัญญัติความรัก คือ

ก. ความรักต่อพระเป็นเจ้า เช่น

- ขาดความเคารพต่อพระเป็นเจ้า ไม่สำรวมตัวเมื่ออยู่ในวัดหรือเมื่อเดินเข้าออกวัด พุดคุย เล่นกันในวัด วักแวกเมื่อสวดภาวนา นอนหลับในวัด แต่งกายไม่สุภาพ ฯลฯ
- ขาดทำหน้าที่ต่อพระเป็นเจ้า ไม่สวดภาวนา ไม่ไปวัด ไม่รับศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น ศีลออกบาป (ศีลแก้บาป) และ ศีลมหาสนิท หนีเรียนคำสอน ฯลฯ

ข. ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ เช่น

- ต่อผู้ใหญ่ คือ ไม่นับนอบเชื่อฟัง ไม่เคารพ หน้าไหว้หลังหลอก โกหก ฯลฯ
- ต่อพี่น้องและเพื่อน ทะเลาะวิวาท ทำร้ายกัน รังแกกัน แย่งชิงของคนอื่น ขโมย อิจฉา ใส่ความ นินทา คำว่าร้ายต่อกัน โมโหโทโส ฯลฯ
- ต่อตัวเอง ไม่ซื่อสัตย์ในหน้าที่ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทำการบ้าน โลก เกียจคร้าน โลกอาหาร ตระหนี่ถี่เหนียว ฯลฯซึ่งเราจะมาศึกษากันอย่างละเอียดในบทต่อ ๆ ไปเกี่ยวกับบัญญัติ แห่งความรัก

4. การพิจารณาโนธรรม ทำให้เรารู้จักตัวเองดีขึ้น อะไรที่ดีก็ให้เราพยายามทำต่อไป
อะไรที่บกพร่อง เราก็ต้องแก้ไข อะไรที่เป็นบาปเราต้องหลีกเลี่ยง ตั้งใจและพยายามไม่ทำอีก
การพิจารณาบาปจะทำให้เรารู้จักจุดบกพร่องของเราดีขึ้น เราจะได้รับแก้ไขเสียตั้งแต่แรก ๆ
การแก้ไขแต่แรกย่อมง่ายกว่าปล่อยไว้จนกลายเป็นสันดาน แก้ไขยาก

ทำสิ่งดี มีความสุขที่ได้ทำ อิ่มใจ ไม่ต้องกลัวหรือคอยระวังว่าใครจะเห็น เพราะทำ
ในสิ่งที่ดี คนอื่น ๆ ก็มีความสุขด้วย ร่าเริงยิ้มแย้ม ฯลฯ

ทำสิ่งไม่ดี ไม่มีความสุข ต้องคอยระวังว่าใครจะรู้เรื่องที่เราทำ กลัวการลงโทษ
กลัวไม่มีใครคบ อาจต้องคอยหลบซ่อน เส่ร่าหมอง ไม่ร่าเริง ฯลฯ

ข้อควรจำ

1. ให้เรารู้จักพิจารณาตัวเองทุกวัน โดยเฉพาะ เวลาจะไปรับศีลออกบาป
2. การพิจารณาโนธรรม ทำให้เรารู้จักตัวเองดีขึ้น อะไรที่ดีก็ให้เราพยายามทำต่อไป
อะไรที่บกพร่องต้องแก้ไข อะไรที่เป็นบาปเราต้องหลีกเลี่ยง ตั้งใจและพยายามไม่ทำอีก
3. “คนที่รู้ว่าต้องทำความดี แต่ไม่ทำ ก็ทำบาป” (ยก. 4:17)

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.การพิจารณาโนธรรมคืออะไร

ตอบ

2.เราควรพิจารณาโนธรรมเมื่อไร

ตอบ

3.การพิจารณาบาปคืออะไร

ตอบ

4. สิ่งที่ช่วยเราในการพิจารณาบาปมีอะไรบ้าง

ตอบ

กิจกรรม

ฝึกและทบทวนการสวดบท

“อัญเชิญพระจิต” และ “บทแสดงความทุกข์”

บทที่ 13

พิธีศีลอภัยบาป

ก่อนที่เราจะไปฝึกการแก้บาป สิ่งที่สำคัญเราต้องไม่ลืมว่าพระเจ้าประทานศีลอภัยบาปให้แก่เรา เพื่อให้เราคนบาปที่มีความทุกข์ทรมานทางจิตได้ได้รับการอภัยโทษจากพระเยซูคริสต์ และพบกับความสุขในจิตใจเสียใหม่

ถ้าเราเข้ารับศีลอภัยบาปด้วยความเต็มใจ เราจะได้รับประสบการณ์แห่งความยินดีภายในจิตใจของเราอย่างเต็มเปี่ยม อาศัยศีลอภัยบาปจะทำให้ความเชื่อของเราเติบโตขึ้น ความเข้าใจเกี่ยวกับความทุกข์ทรมาน ที่มาจากการกระทำบาปจะชัดเจนขึ้น ยิ่งเราเชื่อสัตย์ต่อการสารภาพบาปมากเท่าไร เราจะได้รับพระเมตตาจากพระเจ้ามากขึ้น เราจะเห็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรามากยิ่งขึ้น และเราจะพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นตามลำดับ

เพื่อการเข้ารับศีลอภัยบาปอย่างดี และง่ายต่อการจดจำ เราควรที่จะปฏิบัติตาม 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สวดภาวนาเพื่อขอความสว่างและความเข้มแข็ง กล่าวหาญจากพระจิตเจ้า

เราเริ่มต้นด้วยการอธิษฐานภาวนาสั้น ๆ วอนขอพระจิตเจ้าทรงช่วยตัวเราให้เกิดความไว้วางใจในพระเมตตาของพระองค์ ให้เราได้มองเห็นความผิดบกพร่องของตนเอง ให้เรากล้าที่จะเข้าไปสารภาพบาปของเรากับพระสงฆ์ด้วยความจริงใจ ขอให้เราได้พบกับสันติสุข และขอพระองค์ให้ช่วยเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของเราเสียใหม่

ขั้นที่ 2 พิจารณามโนธรรม

ขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาอย่างน้อย เพื่อจะได้สำรวจตนเองว่าในเวลาที่ผ่านมานั้น เราได้กระทำความผิดอะไรบ้าง (สำหรับเด็กที่ได้รับศีลมหาสนิทแล้ว มาเรียนเพิ่มเติม ให้คุณครูเน้นย้ำในส่วนนี้ให้เด็กด้วย ว่าตั้งแต่สารภาพครั้งสุดท้ายนั้นมานานเท่าไรแล้ว กี่อาทิตย์/กี่เดือน/กี่ปี)

การสำรวจจิตใจของตนเองนี้จะต้องกระทำด้วยความซื่อสัตย์ จริงใจ จะต้องรู้สึกเสียใจในความผิดพลาดของตนเอง ต้องการการรักษา ต้องการที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 3 สารภาพบาป

เมื่อได้สำรวจตรวจตราความประพฤติของตนเองแล้ว จึงเข้าไปสารภาพกับพระสงฆ์ เราอาจจะใช้คำพูด หรือบทสวดอะไรก็ตาม ไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ **“จิตใจ”** ของเราน่าจะนึกผิด จิตใจที่เป็น **“ทุกข์เสียใจ”** ต้องการ **“การกลับใจ”** หรือ **“การเปลี่ยนแปลง”**

ถ้าหากเราเกิดความไม่สบายใจอะไร หรือมีความกังวลใจ หรือหลงลืมอะไรไป ให้เรา บอกกับพระสงฆ์ เพื่อขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำได้เสมอ

หลังจากการสารภาพบาปแล้ว พระสงฆ์จะให้คำแนะนำเพื่อให้เราได้มีกำลังใจในการ ดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น และจะมอบหมายงาน หรือกิจการบางอย่างเพื่อให้เราได้กระทำเพื่อเป็น การใช้โทษบาป

ขั้นที่ 4 สวดบทแสดงความทุกข์

จากนั้นพระสงฆ์จะภาวนาเพื่ออภัยบาปให้เราขณะนั้นเองเราจะสวดบทแสดงความทุกข์ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความทุกข์เสียใจที่ได้กระทำความบาป ทำให้พระเจ้าเสียพระทัย และ เราสัญญาว่าจะไม่ทำบาปอีก

ขั้นที่ 5 ทำกิจใช้โทษบาปและดำเนินชีวิตอย่างดี

เมื่อรับการอภัยบาปจากพระสงฆ์แล้วเราก็จะทำกิจใช้โทษบาปตามที่พระสงฆ์มอบหมายให้ ซึ่งอาจจะเป็นการสวดภาวนา หรือทำกิจการกุศลประการหนึ่งประการใด ให้เรากระทำด้วยความเต็มใจ เพื่อเป็นการชดเชยความผิดของเรา เพื่อใช้โทษบาปที่เราได้กระทำลงไป เป็นการ รักษาบาดแผลในจิตใจที่เกิดจากบาปต่าง ๆ นั้น และเป็นการขอขมาโทษจากพระเจ้าสำหรับ ความผิดของเราเอง นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยให้เราสามารถปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอีกด้วย

จากนั้นก็เป็นที่ของเราที่จะรักษาความบริสุทธิ์แห่งจิตใจของเรา โดยพยายาม กระทำดี หนีความชั่วด้วยความระมัดระวัง โดยการภาวนาอยู่เสมอว่า

“อย่าปล่อยให้เรารู้สึกผิดเลย”

เพื่อให้เด็กจดจำได้ง่ายขึ้น สำหรับ ขั้นตอนเพื่อการรับศีลออกบาปอย่างดี ให้เด็ก ๆ วาดรูปนิ้วมือทั้ง 5 แล้วเขียนคำลงไปตามนิ้ว โดยเริ่มจากนิ้วโป้งจนถึงนิ้วก้อย (ปฏิบัติในกิจกรรมหน้า 39)

นิ้วโป้ง = สวดภาวนา

นิ้วชี้ = พิจารณาบาป

นิ้วกลาง = สารภาพบาป

นิ้วนาง = สวดบทแสดงความทุกข์

นิ้วก้อย = ทำกิจใช้โทษบาป

เมื่อเด็ก ๆ ได้ทำการพิจารณาบาปอย่างดี และพร้อมแล้วที่จะไปรับศีลออกบาปจากพระสงฆ์ให้ปฏิบัติดังนี้

1. เดินไปคุกเข่า ณ ที่พึงแก้บาป ทำสำคัญมหากางเขนสวดว่า **“เดชะพระนาม พระบิดา และพระบุตร และพระจิต อาแมน”** แล้วกล่าวว่า

(สำหรับผู้ที่ได้รับศีลออกบาปครั้งแรก)

“คุณพ่อที่เคารพ ลูกมาขอแก้บาปเป็นครั้งแรก ลูกได้ทำบาปดังนี้...(บอกบาปเป็นข้อ ๆ...) ลูกเสียใจที่ได้ทำบาป ต่อไปลูกจะไม่ทำอีก ลูกขอโทษพระเจ้า และขอคุณพ่อยกบาปให้ลูกด้วย”

(สำหรับผู้ที่ได้รับศีลออกบาปมาแล้ว)

“คุณพ่อที่เคารพ ลูกมาขอแก้บาปแก้บาปครั้งสุดท้ายมาช้านาน...(บอกระยะเวลา) ลูกได้ทำบาปดังนี้ (บอกบาปเป็นข้อ ๆลูกเสียใจที่ได้ทำบาป ต่อไปลูกจะไม่ทำอีก ลูกขอโทษพระเจ้าและขอคุณพ่อยกบาปให้ลูกด้วย

2. ตั้งใจฟังคำตักเตือนสั่งสอนของพระสงฆ์ เพื่อช่วยเราให้เป็นทุกข์ถึงบาป และช่วยให้เริ่มชีวิตใหม่ด้วยดี พร้อมทั้งตั้งใจจะนำเอาไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

3. พระสงฆ์กำหนดกิจใช้โทษบาป จงตั้งใจฟังให้ดี เสร็จแล้วสวด**สวดบทแสดงความทุกข์** ขณะนั้นพระสงฆ์กล่าวคำยกบาปว่า **“ข้าพเจ้าอภัยบาปทั้งสิ้นของท่าน เดชะพระนาม พระบิดา และพระบุตร และพระจิต อาแมน”** ผู้รับศีลออกบาปทำสำคัญมหากางเขนแล้วกลับไปที่ยของตน

4. ผู้รับศีลออกบาปทำกิจใช้โทษบาปตามที่พระสงฆ์กำหนดให้ครบถ้วน สวดโมทนาคุณพระเจ้า ถัดถึงคำตักเตือนสั่งสอนของพระสงฆ์ ลงมือปฏิบัติทันที

หมายเหตุ ให้คุณครูฝึกซ้อมนักเรียนที่จะรับศีลอภัยบาปเป็นครั้งแรกพร้อมกัน และทีละคน เพื่อให้สามารถรับศีลอภัยบาปได้อย่างดีและถูกต้อง

กิจกรรม

คำสั่ง วาดรูปนิ้วมือทั้ง 5 แล้วนำคำที่ให้มาด้านล่างนี้เขียนลงไปตามนิ้วมือต่าง ๆ และตกแต่งให้สวยงาม

นิ้วโป้ง = สวดภาวนา นิ้วชี้ = พิจารณาบาป นิ้วกลาง = ธารภาพบาป
นิ้วนาง = สวดบทแสดงความทุกข์ นิ้วก้อย = ทำกิจใช้โทษบาป

บทที่ 14

พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูเจ้าและเป็นมารดาของเราด้วย

1. พระนางมารีย์รักพระเยซูเจ้ามาก ทำทุกอย่างเพื่อพระเยซูนับตั้งแต่แรกที่พระองค์บังเกิดมา คือ

- หาที่พักพิงเท่าที่จะหาได้ในเวลานั้น คือ ที่เลี้ยงสัตว์
- เอาผ้าพันกายเพื่อให้อบอุ่นคลายหนาว
- ให้นอนในรางหญ้าแทนที่นอนนุ่ม ๆ หรือเปล
- เลี้ยงพระเยซูด้วยน้ำนมมารดา

2. พระนางมารีย์ยังพาพระเยซูหนีภัยไปอยู่ประเทศอียิปต์ เลี้ยงดูพระองค์จนเติบโตใหญ่ที่นาซาเร็ธ(เทียบ มธ. 2:13-23 และ ลก. 2:51-52) และเมื่อพระเยซูทรงออกเทศนา พระนางมารีย์ก็คอยติดตามช่วยเหลือ ให้กำลังใจอยู่เสมอ และสุดท้ายก็ได้ยืนอยู่แทบเชิงกางเขนของพระเยซูได้เห็นพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างสุดแสนทรมาน ได้สวมกอดพระศพของพระเยซูเป็นครั้งสุดท้าย เหมือนได้สวมกอดครั้งแรกเมื่อพระองค์บังเกิดมา

3. ณ แทบเชิงกางเขนนี้แหละ พระเยซูได้มอบพระนางมารีย์ให้เป็นแม่ของเราทุกคน

“เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ ๆ จึงตรัสกับพระมารดาว่า

“แม่ นี่คือลูกของแม่” และตรัสกับยอห์นอัครสาวกซึ่งเป็นผู้แทนของเราว่า**“นี่คือแม่ของท่าน”**

(ยน. 19:26-27) และพระนางมารีย์ได้กลายเป็นแม่ของเรานับแต่วันนั้น เป็นต้นมา

4. พระนางมารีย์ รักและทำทุกอย่างเพื่อพระเยซูอย่างไร บัดนี้พระนางก็รักและทำทุกอย่างเพื่อเราอย่างนั้น เพราะพระนางเป็นแม่ของเรา สิ่งที่แม่กระทำเพื่อเราในขณะนี้ก็คือ สวดอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อเรา นำพระพรจากพระเจ้ามาแจกจ่ายให้เรา คอยปกป้องคุ้มภัยทั้งทางกายและทางใจให้เรา คอยแนะนำสั่งสอนสิ่งที่ดี สิ่งที่ต้องระวัง สิ่งที่ต้องปฏิบัติแก่เรา เราจึงควรรัก ศรัทธาและเข้ามาพึ่งพาพระนางมารีย์ให้มาก ๆ ความรักและศรัทธาต่อพระนางมารีย์นี้ เป็นสิทธิพิเศษของเราคริสตชนคาทอลิกทีเดียว

5. กิจศรัทธาอย่างหนึ่งที่มีต่อพระนางมารีย์ที่เราคริสตชนส่วนใหญ่กระทำกันก็คือ การสวดสายประคำ ซึ่งเป็นการรำพึงถึงชีวิตของพระเยซูเจ้า จากเกิดจนกระทั่งกลับคืนชีพ และเสด็จขึ้นสวรรค์ จึงเป็นเครื่องบ่งบอกได้อย่างหนึ่งว่า พระนางมารีย์ต้องการให้เรารัก นับถือพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระแม่ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าพระบุตร

ของพระแม่ด้วย ดังนั้นถ้าเรามีโอกาสขอให้เราสวดสายประคำ หรืออย่างน้อยสวดบทวันทา
มารีย์ก่อนนอนด้วยความตั้งใจ เพื่อให้พระนางมารีย์เสนอวิงวอนแก่พระเจ้าแทนเราด้วย

ข้อควรจำ

1. พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูเจ้า และเป็นมารดาของเราด้วย
2. ให้นำน้อมรับพระนางมารีย์เป็นมารดา ด้วยความซาบซึ้ง ยินดี และเข้าพึ่งพระนางเสมอ

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ใครเป็นมารดาของพระเยซูคริสต์

ตอบ

2. เหตุใดพระนางมารีย์จึงเป็นมารดาของเราด้วย

ตอบ

3. เรามีหน้าที่ต่อพระนางมารีย์มารดาของเราอย่างไร

ตอบ

4. กิจกรรมที่คริสตชนส่วนใหญ่มีต่อแม่พระคือการทำสิ่งใด

ตอบ

กิจกรรม

ให้นักเรียนระบายสีภาพ พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูเจ้าและมารดาของเราด้วย และ
ตกแต่งให้สวยงาม



พระนางมารีย์เป็นแม่ของพระเยซูเจ้า
และเป็นแม่ของฉันด้วย

บทที่ 15

พระเยซูเจ้าเป็นพี่ชายที่รักน้อง

1. ในครอบครัวของพระเจ้า มีพระเจ้าทรงเป็นบิดา พระเยซูเจ้าทรงเป็นพี่ชาย พระเยซูเจ้าเป็นพี่ชายที่ใจดี รักเราที่เป็นน้องมาก พระองค์รักน้องที่ยังเล็ก ๆ เป็นเด็กเป็นพิเศษ มีเล่าในพระวรสารว่า “วันหนึ่งมีเด็ก ๆ พวกกันมาหาพระเยซูคริสต์ขณะที่พระองค์กำลังพักผ่อนอยู่ พวกสาวกเห็นเข้าก็ห้ามไม่ให้มารบกวนพระองค์และไล่ให้ไปเล่นที่อื่น แต่พระเยซูคริสต์กลับดุพวกสาวกว่า “ปล่อยให้เด็กเล็ก ๆ มาหาเราเถิด อย่าห้ามเลย เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เหมาะสมเด็กเหล่านี้” เรบอกความจริงกับท่านว่า ผู้ใดไม่รับพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างเด็กเล็ก ๆ เขาจะไม่เข้าสู่พระอาณาจักรนั้นเลย” แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเหล่านั้นไว้ ทรงปลกพระหัตถ์ และประทานพระพร” (มก. 10:13-16)

2. เราจึงควรรักและเข้าหาพระเยซูเจ้าพี่ชายของเราด้วยความยินดีเสมอ อยู่ใกล้พระองค์ เราารู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย อยู่ใกล้พระองค์ เราจะรู้สึกหวาดกลัวและตกอยู่ในอันตรายได้ง่าย ๆ เราอยู่ใกล้พระเยซูเจ้าเมื่อเราไปวัด ร่วมมิสซา เมื่อเราสวดภาวนา ฝึศีล และเมื่อเรารู้จักใครสักคน ทักทายเมื่อเห็นรูปของพระองค์ที่วัดหรือที่บ้าน ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ถ้าเรารักพระเยซูเจ้า พี่ชายคนนี้ เราก็ไม่ควรทำอะไรให้พระองค์เสียใจ แต่เราควรฟังสิ่งพระเยซูเจ้าทรงสอนเรา ในฐานะพี่ชายที่รักน้อง และปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์สอนด้วย

3. เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเป็นพี่ชายที่รักน้อง ซึ่งได้แก่เราทุกคน เราก็ต้องรักกันและกันด้วย เพราะเราทุกคนต่างก็เป็นน้องของพี่ชายคนเดียวกัน คือ พระเยซูเจ้า เราจึงเป็นพี่น้องกัน พระเยซูเจ้าทรงรักพี่น้องของเราที่บ้าน พระเยซูเจ้าทรงรักเพื่อน ๆ ของเราเหมือนที่พระองค์ทรงรักเราแต่ละคน ดังนั้นเราก็ต้องแบ่งปันและช่วยเหลือกัน เหมือนดังเช่นที่พระเยซูเจ้า พี่ชายของเรารักเราด้วย ถ้าเราทะเลาะกับพี่น้อง รังแกเพื่อน ๆ เราก็ทำให้พระเยซูเจ้าพี่ชายของเราเสียใจมาก

ข้อควรจำ

1. เราสามารถ สร้างความสนิทสนมกับพระ เยซูเจ้า เยี่ยงน้องกับพี่ ชายได้ด้วยการ หมั่นสวดภาวนา ไปวัด ร่วมมิสซา แก้บาป รับศีล และทำกิจสัทธิต่าง ๆ

2. ถ้าเรารักพระเยซูเจ้าพี่ชายคนนี้ เราก็ไม่ควรทำอะไรให้พระองค์เสียใจ แต่เราควรฟังสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสอนในฐานะพี่ชายที่รักน้อง และปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์สอนด้วย
3. พระเยซูเจ้าทรงรักเรา เราก็ต้องรักกัน ช่วยเหลือกันและกันด้วย
4. ให้เราหาโอกาสไปเฝ้าพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทบ่อย ๆ ไปเล่าเรื่องราวของเราให้พระองค์ฟัง

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

1. ในครอบครัวของพระเจ้า มีพระเจ้าทรงเป็น..... พระเยซูเจ้าทรงเป็น..... ที่ใจดีและ.....ที่เป็นน้องมาก
2. ถ้าเรารักพระเยซูเจ้า เราก็ไม่ควรทำอะไรให้พระองค์เสียใจ แต่เราควร.....ในฐานะพี่ชายที่รักน้อง และ.....สิ่งที่พระองค์สอนด้วย
3. เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรักเรา เราก็ต้อง.....
4. เราสามารถสร้างความสนิทสนมกับพระเยซูเจ้าเที่ยงน้อมกับพี่ชายได้ด้วยการ

.....
.....

กิจกรรม

ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่อยากบอกกับพระเยซู

พระเยซูเจ้าพี่ชายที่รัก วันนี้หนู.....
.....
.....
.....
.....

บทที่ 16

พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้นำทางเรา

1. เราทุกคนคล้ายกับคนถูกปิดตา แต่เป็นตาฝ่ายวิญญาณ คือ เมื่อเราทำบาป บาปก็ปิดตาวิญญาณให้มีมืดมิด มองไม่เห็นแสงสว่าง ทำให้เราลำบากในบาปอื่น ๆ อีก คนผูกตารู้สึกอึดอัด วุ่นวาย สับสนในวิญญาณ จะทำอะไรก็ผิดพลาดได้ง่าย ถ้ายังขี้จนอยู่ในความมืดเช่นนี้ ชีวิตทั้งชีวิตก็หมดหวัง ขึ้นคันทุ้งไปคนเดียวก็รังแต่จะเกิดอันตราย

2. คนถูกปิดตาต้องการพี่เลี้ยงคอยบอกทาง นำทาง คนบาปก็ต้องการพี่เลี้ยงคอยบอกทาง นำทางเช่นเดียวกัน ใครเล่าสามารถทำหน้าที่นี้ได้ คงไม่มีมนุษย์คนใดเพราะมนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป **“คนตาบอดจะนำทางคนตาบอดได้หรือ ทั้งคู่จะตกลงไปในคูมิใช่หรือ”** (ลก. 6:39) มีแต่พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่สามารถนำทางเราได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและเป็นความสว่าง พระองค์ตรัสว่า **“เราเป็นแสงสว่างส่องโลกผู้ที่ตามเราจะไม่เดินในความมืดแต่จะมีแสงสว่างส่องชีวิต”** (ยน. 8:12)

3. พระเยซูเจ้าทรงทำยิ่งกว่าพี่เลี้ยงทำเมื่อสักครู่เสียอีก พระองค์จะทรงแก้ผ้าที่ปิดตาเรา คือบาปออก ให้เราได้เห็นความสว่าง เห็นหนทางที่จะต้องเดินไปโดยพระองค์จะเดินเคียงข้างเรา จะจูบเรา จะอุ้มเรา และถ้าเราเกิดเจ็บป่วย พระองค์จะทรงเยียวรักษาเรา ภาพพระเยซูเจ้าผู้นำนี้มีปรากฏในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมในเพลงสดุดีว่า **“พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำ แคนสงบ ทรงฟื้นจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรมเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ข้าพเจ้าจะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพเจ้าไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์สถิตกับข้าพเจ้า”** (สดด. 23:2-4)

4. เราจึงควรยึดถือพระเยซูเจ้าเป็นผู้นำของเราเสมอ โดยมีความเชื่อและศรัทธาในพระองค์ นบนอบเชื่อฟังและปฏิบัติเมื่อพระองค์ทรงแนะนำสั่งสอน โดยอาจผ่านทางพ่อแม่ คุณครู ผู้ใหญ่ที่คอยดูแลเรา หรือเพื่อน ๆ ที่คอยเตือนเราเมื่อเรากำลังกระทำความผิด หรือกำลังทำสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นถ้าเราเชื่อฟังและทำตามในสิ่งที่ท่านสอน เราก็จะเดินในความสว่างและบรรลุดังจุดหมายปลายทางโดยปลอดภัย

ข้อควรจำ

1. ให้เราไว้วางใจในพระเยซูเจ้าและปรารถนาจะติดตามพระองค์
2. ให้เราร้องเรียกหาพระเยซูเจ้าเมื่อกำลังตกอยู่ในการประจญ หรือเมื่อพบเจออุปสรรค
3. พระเยซูเจ้าเป็นผู้นำทางของเราเสมอ ขอให้เรามีความเชื่อและศรัทธาในพระองค์ นบนอบเชื่อฟัง และปฏิบัติตาม เมื่อพระองค์ทรงแนะนำสั่งสอน โดยผ่านทางพ่อแม่

คุณครู ผู้ใหญ่ที่คอยดูแลเรา หรือเพื่อน ๆ ที่คอยเตือนเรา เมื่อเรากำลังกระทำผิด หรือกำลังทำสิ่งที่ไม่ดี

แบบฝึกหัด

จงวงกลม ○ ล้อมรอบคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ใครเป็นผู้นำทางฝ่ายวิญญาณของเรา
ก. ครูกำสอน ข. พระเยซูเจ้า
ค. บรรดานักบุญ ง. บรรดาประกาศก
2. เพราะเหตุใดจึงมีคำกล่าวว่า พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่จะนำทางเราได้
ก. พระองค์ทรงเป็นความสว่าง ข. พระองค์เป็นพระเจ้า
ค. พระองค์เป็นผู้นำ ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
3. เราควรทำอย่างไร เพื่อให้พระเยซูเจ้าเป็นผู้นำเราเสมอ
ก. ไปเข้าบ้านเณรหรืออาราม ข. แขนงทางเซนอันใหญ่ ๆ ไว้ที่คอ
ค. ฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์สอน ง. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
4. พระเยซูเจ้านำทางเราโดยทางคำสั่งสอนของพระองค์แล้ว พระองค์ยังทรงนำทางเราโดยผ่านทางใครอีก
ก. พ่อ-แม่ ข. ครูกำสอน ค. เพื่อน ง. ถูกทุกข้อ
5. ข้อใดถูกที่สุด
ก. น้ำโดนคุณครูลงโทษที่ผลักเพื่อนด้วยความโมโห คุณครูให้น้ำไปขอโทษเพื่อน
น้ำจึงไปขอโทษเพื่อน และสุดท้ายน้ำกับเพื่อนก็กลับมาคืนดีกัน
ข. โจ้ไม่ชอบทำการบ้าน แต่ก็มีครูบ้านส่งครูทุกเช้า เพราะไปเอาของเพื่อนมาลอก
ค. ไอซ์มักใส่กางเกงสามส่วนมาเข้ามิสซาว์นอาทิตย์ คุณแม่บอกให้เปลี่ยนเพราะไม่เรียบร้อย แต่ไอซ์ก็ไม่เคยเชื่อฟังและบอกว่าใคร ๆ เขาก็ใส่กันทั้งนั้น
ง. เป็ชอบทำตัวเป็นอันธพาล เพื่อน ๆ ในห้องเตือนแล้วเตือนอีก แต่เป็ก็ไม่ฟัง จนไม่มีใครอยากเล่นด้วย

เพลงพระเยซูใจดี

เราเรียนรู้จักพระเยซูทุกวัน ตื่นเช้าล้างหน้าแปรงฟัน เราคิดถึงพระองค์
โลกนี้ช่างสวยงาม มีแต่ความรื่นรมย์ ลัน ลัน ลา ลัน ลา คิดถึงพระองค์จังเลย

***เดินไปบนถนน ทางของพระเยซู มีพระองค์คอยดูแลเคียงคู่ชีวิตเรา
เราไม่กลัวสิ่งไหน หากมีพระองค์อยู่ใกล้ เราทุกคนมั่นใจว่า พระเยซูใจดี

บทที่ 17

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้รัก

1. เราได้เรียนรู้มาแล้วว่า บัญญัติแห่งความรัก คือบัญญัติสูงสุดที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเรา พระองค์ทรงสอนเราให้รักอย่างเข้มข้น **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน สุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน ”** (มธ. 22:37) นั่นคือ รักอย่างทุ่มเทให้จนหมดหัวใจ ไม่ใช่รักแบบตามใจฉัน นี่คือการรักต่อพระเจ้าซึ่งมาเป็นอันดับแรก
2. ในเวลาเดียวกันพระองค์ยังสอนเราให้รักเพื่อนมนุษย์อย่างเข้มข้นเหมือนกัน **“ผู้ใด** ชอบแค้นท่านข้างหนึ่ง จงหันแค้นอีกข้างหนึ่งให้เขาตอบด้วย ผู้ใดเอาเสื้อคลุมของท่านไป จงปล่อยให้เขาเอาเสื้อยาวไปด้วย จงให้แก่ทุกคนที่ขอท่าน และอย่าทวงของของท่านคืนจากผู้ที่ได้แย่งไป ท่านอยากให้เขาทำอะไรต่อท่านอย่างไร ก็จงทำต่อเขาอย่างนั้นเถิด ถ้าท่านรักเฉพาะผู้ที่รักท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังรักผู้ที่รักเขาด้วย ถ้าท่านทำดีเฉพาะต่อผู้ที่ทำดีต่อท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังทำเช่นนั้นด้วย ” (ลก. 6 :29-33) มาตรฐานของความรักที่พระเยซูเจ้าทรงสอนก็คือ **“ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง** (มธ. 22:39) นั่นก็คือ เรายรักตัวเราเองอย่างไร เราก็ต้องรักเพื่อนมนุษย์อย่างนั้น และไม่ใช่รักแค่เฉพาะคนที่รักเราเท่านั้น แต่เราต้องรักทุก ๆ คน ไม่ว่าคนนั้นจะทำกับเราอย่างไร จะเป็นคนที่เราชอบหรือไม่ชอบ หรือศัตรู เราก็ต้องรักเขาเหมือนกับที่พระเยซูเจ้าบอก(เทียบ ลก. 6 :32-33) **“ถ้าท่านรักเฉพาะผู้ที่รักท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังรักผู้ที่รักเขาด้วย ถ้าท่านทำดีเฉพาะต่อผู้ที่ทำดีต่อท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังทำเช่นนั้นด้วย”**
3. นักบุญเปาโลได้พูดถึงเรื่องความรักไว้อย่างน่าฟังว่า **“ความรักย่อมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง ”** (1 คร. 13:4-7) สิ่งนี้นักบุญเปาโลพูดนี้ท่านเอามาจากพระเยซูเจ้า ผู้ซึ่งทั้งทรงกระทำมาเป็นตัวอย่างก่อนแล้ว ทั้งทรงสอนให้เรากระทำตามด้วย
4. ในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่า พระเยซูเจ้าทรงต้อนรับทุก ๆ คน ถึงแม้ว่าในขณะที่พระองค์ต้องการอยู่กับศิษย์ตามลำพัง หลังจากกลับจากงานประกาศข่าวดี แต่เมื่อประชาชนติดตามพระองค์ไป แทนที่พระองค์จะหงุดหงิดหรือไม่พอใจ กลับต้อนรับพวกเขาด้วยความ

ยินดี ทรงสั่งสอนเมื่อพวกเขามีข้อสงสัย และช่วยเหลือทุกคนที่ต้องการ สำหรับพระเยซูเจ้าแล้วพระองค์ไม่มีคำว่า “ไม่มีเวลา” พระองค์เอาใจใส่แม้แต่ความหิวโหยของมนุษย์ (เทียบ มธ. 14:13 – 21) พระเยซูเจ้าทรงรักทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์ คนเจ็บไข้ได้ป่วย คนที่ถูกผีสิง คนที่ต้องการคำแนะนำในการดำเนินชีวิต อย่างเช่น นิโคเดมัส(ยน. 3:1 – 21) เศรษฐีหนุ่มที่เข้ามาหาพระองค์เพื่อต้องการชีวิตนิรันดร์(มธ. 19:16 – 22) หรือแม้แต่คนที่สูญเสียคนที่ตนรัก เช่น มารีย์ มารดาที่สูญเสียลาซารัสพี่ชาย(ยน. 11: 1 – 44) หรือบุตรของลูกสาวไยรัสที่ตายไป (ลก. 8:40 – 56) พระเยซูเจ้าไม่เคยปฏิเสธผู้ใดเลย พระองค์กลับคืนความสุขและปลอบประโลมใจพวกเขา โดยทรงปลุกคนที่ตายไปแล้วให้ฟื้นคืนชีวิต เพื่อให้คนในครอบครัวมีความสุข

5. แน่ใจว่าเราไม่สามารถทำอัศจรรย์เหล่านั้นได้อย่างพระเยซูเจ้า แต่ด้วยวิถีชีวิตของพระองค์ ในการช่วยเหลือคนอื่น ๆ เราสามารถนำมาปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวันของเราเท่าที่เราสามารถทำได้ เช่น รัก รับผิดชอบ และช่วยเหลือกันและกันในห้องเรียน ในโรงเรียน และที่บ้านของเรา การให้อภัยเพื่อน ๆ หรือคนอื่นที่ทำผิดต่อเรา แบ่งปันสิ่งที่เรามีให้กับคนที่ไม่มีหรือมีน้อยกว่าเรา ให้กำลังใจเพื่อน ๆ ร่วมห้อง น้อง ๆ ที่โรงเรียน คนในครอบครัวหรือญาติพี่น้องของเรา บ้านใกล้เรือนเคียงเรา เพราะทุกวันนี้ พระองค์ยังต้องการความช่วยเหลือจากพวกเราทุกคน เพื่อรักและรับใช้ทุกคนที่ขัดสน เท่าที่เราสามารถทำได้ตามสภาพและตามฐานะของเรา ที่สำคัญให้เราทำด้วยความรักและเต็มใจ เพราะเห็นแก่พระเยซูเจ้าผู้สอนให้เรารัก รวมทั้งเมื่อกลับไปบ้าน เราก็ต้องปฏิบัติความรักอย่างนี้ต่อคนในครอบครัวของเราด้วยเช่นกัน เพราะถ้าเราทำได้อย่างนี้เราก็กำลังประกาศข่าวดีและเป็นพยานยืนยันถึงความรักของพระองค์ ไม่ใช่แค่เพียงคำพูดเท่านั้น แต่ด้วยการกระทำที่ทำให้เกิดผลตามมาด้วย

ข้อควรจำ

1. พระเยซูเจ้าทรงรักเราในทุกเหตุการณ์ของชีวิต
2. ให้เราพยายามเลียนแบบอย่างความรักที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ ด้วยการนำไปปฏิบัติด้วยความยินดี
3. บัญญัติแห่งความรักที่พระเยซูเจ้าสอนเราก็คือท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน และท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (มธ. 22:37, 39)

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. บัญญัติความรักคืออะไร

ตอบ

2. เราจะปฏิบัติตามบัญญัติความรักนี้ได้อย่างไร

ตอบ

3. นักบุญเปาโลสอนเรื่องความรักไว้ว่าอย่างไร (1 คร. 13:4-7)

ตอบ

เพลงสอนด้วยชีวิต

1. มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่ออยู่ในใจดวงนี้

มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สูญสิ้นชีวิเพื่อฉันและเธอเช่นกัน

2. คือพระเยซูผู้ทรงรักฉันมากมาย และทรงรักเธอด้วยใจไม่เคียดฉันทา

ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจาไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ

3. (จะ)จงรัก รักใช้ และให้อภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน

ยามใครเดือดร้อนพลอบประโลมให้คลายกังวล โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง

จากเพลงสอนด้วยชีวิต คำ/วลี/ประโยค ที่หนูชอบหรือประทับใจคือ

.....

เหตุผลที่หนูชอบหรือประทับใจ คำ/วลี/ประโยค นี้ เพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

บทที่ 18

พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท

1. เรามาบททวนจากที่ได้เรียนรู้มาแล้วว่า ศีลศักดิ์สิทธิ์มี 7 ประการ ได้แก่ ศีลล้างบาป ศีลอภัยบาป ศีลมหาสนิท ศีลกำลัง ศีลบรรพชา ศีลสมรส และศีลเจิมคนป่วย ในศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 7 ประการนี้ ศีลมหาสนิทสำคัญที่สุดเพราะว่า ศีลมหาสนิท เป็นศูนย์กลางของศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

2. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท ในระหว่างอาหารค่ำมื้อสุดท้าย โดยก่อนที่จะทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์ ได้ทรงกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายกับพวกสาวก พระองค์ตรัสว่าเป็นการกินเลี้ยงครั้งสุดท้ายบนแผ่นดินนี้ พระองค์จึงทรงมอบมรดกชิ้นสุดท้ายและชิ้นสำคัญที่สุดให้แก่พวกสาวกและแก่เราทั้งหลาย ขณะที่ทุกคนกำลังกินอาหารอยู่นั้น พระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปัง ตรัสถวายพระพร ทรงบิขนมปังประทานให้บรรดาศิษย์ ตรัสว่า “จงรับไปกินเถิด นี่เป็นกายของเรา ” แล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วย ตรัสขอบพระคุณประทานให้เขาเหล่านั้น ตรัสว่า “ทุกท่านจงดื่มจากถ้วยนี้เถิด นี่เป็นโลหิตของเรา โลหิตแห่งพันธสัญญาที่หลั่งออกมาสำหรับคนจำนวนมาก ” (มธ. 26:26-28)

3. มรดกชิ้นสุดท้ายและสำคัญที่สุดของพระเยซูเจ้าก็คือ พระกายและพระโลหิตของพระองค์เอง ซึ่งมอบไว้เป็นอนุสรณ์แห่งความรักของพระองค์ และเป็นอาหารเลี้ยงวิญญาณเราทั้งหลาย เป็นมรดกที่ไม่มีวันเหือดแห้งหรือสูญสลาย แต่คงอยู่ตลอดไปจนถึงวันสิ้นโลก พระองค์ตรัสไว้ว่า “จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ ” (มธ. 28 :20) และวิธีที่พระองค์จะอยู่กับเราจนถึงวันสิ้นโลกก็คือทางศีลมหาสนิทนั่นเอง

4. เมื่อเราร่วมมิสซาก็เหมือนกับเราร่วมกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้าย เป็นการเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายจริง ๆ เพราะมีพระเยซูเจ้าทรงเป็นประธาน โดยผ่านทางพระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนของพระองค์ พวกสาวกได้แก่ พระสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษรวมถึงเราด้วย ซึ่งล้วนเป็นสาวกของพระเยซูเจ้าในฐานะต่าง ๆ กัน สังเกตดูว่าพระสงฆ์จะทำเหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ ไม่ผิดทั้งการกระทำและคำพูด ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะอำนาจของพระองค์ ผู้ทรงริ่ฟื้นการกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้าย ซึ่งมีครั้งเดียวนั้นให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ โดยผ่านทางพระสงฆ์ เราจึงเป็นผู้โชคดีได้กินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายบ่อย ๆ ในมิสซา

5. ดังนั้นเมื่อเราได้รับรู้ถึงความรักของพระเยซูเจ้าที่ต้องการอยู่กับเราทุกวันตลอดไป (เทียบ มธ. 28:20) และได้เห็นความสำคัญของศีลมหาสนิทแล้ว ขอให้เราปรารถนาหรือหมั่นที่จะมารับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่เราได้มีโอกาสร่วมมิสซา

ข้อควรจำ

1. พระเยซูเจ้าเป็นผู้ตั้งศีลมหาสนิท ในระหว่างอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ก่อนที่จะทรงรับ
ทรมานและสิ้นพระชนม์
2. ศีลมหาสนิทเป็นหนึ่งในศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ และสำคัญที่สุดเพราะว่า ศีลมหาสนิท
เป็นศูนย์กลางของศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และเป็นอาหารหล่อเลี้ยงวิญญาณเรา
3. ให้เราปรารถนาจะรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่เราได้มีโอกาสร่วมมิสซา

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิทเมื่อไร

ตอบ

2. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิทอย่างไร

ตอบ
.....

3. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิททำไม

ตอบ

4. ศีลมหาสนิทเป็นการกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายได้อย่างไร

ตอบ
.....

กิจกรรม

ระบายสีภาพ “พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท” และตกแต่งให้สวยงาม

พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท ในการเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย



“จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไป
ตราบจนสิ้นพิภพ”(มธ 28:20)

บทที่ 19

ศีลมหาสนิทคืออะไร

1. ศีลมหาสนิทคือ **พระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริงในรูปปรากฏของปังและเหล้าองุ่น** ปังและเหล้าองุ่นเปลี่ยนเป็นพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าโดยการเสกศีล ภายใต้อุปการของปังและเหล้าองุ่นที่ได้รับการเสกนั้น ศีลมหาสนิทเป็นหนึ่งในศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการของพระศาสนจักร เป็นเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงถึงการประทับอยู่จริงของพระเยซูเจ้าในโลกนี้ และช่วยให้เราเข้าไปใกล้ชิดพระองค์มากยิ่งขึ้น

2. ศีลมหาสนิท คือ **ศีลแห่งความรัก** ซึ่ง

“**รวมเรา**” ให้เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูเจ้า ผู้ทรงชีวิต ทรงสิ้นพระชนม์และทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อนำความรอดพ้นจากบาปมาให้กับมวลมนุษย

“**บำรุงกำลัง**” และทำให้เรามีความสัมพันธ์ศักดิ์สิทธิ์กับพี่น้องคริสตชนอื่น ๆ

“**หล่อเลี้ยง**” จิตใจด้วยพลังแห่งพระพรของพระเจ้า

“**เตรียม**” ตัวเราเพื่อเข้าสู่งานเลี้ยงในสวรรค์ของพระเจ้า

“**การเฉลิมฉลอง**” เพื่อระลึกถึงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายของพระเยซูเจ้ากับบรรดาอัครสาวก

เป็น “**อาหารศักดิ์สิทธิ์**” ที่ให้อาหารฝ่ายจิตใจแก่เราคริสตชน

เป็น “**การถวายบูชา**” เพื่อชดเชยบาปของมนุษย์และของเราด้วย

3. ศีลมหาสนิทยังมีความหมายอะไรอีก

***ศีลมหาสนิทเป็นเครื่องหมายของพระพรแห่งการไถ่บาปที่ทรงประทานให้มนุษย์แบบให้เปล่า**

เมื่อเราได้รับพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าในศีลมหาสนิท

➤ เราเข้ามามีส่วนในการไถ่บาปของเราเอง

➤ ร่วมกับสมาชิกอื่น ๆ ของพระศาสนจักรในการขอบพระคุณ ในการถวายบูชา และการระลึกถึง

***ขอบพระคุณ**

✚ ศีลมหาสนิท มาจากรากศัพท์ภาษากรีกที่หมายถึง “**การขอบพระคุณ**”

✚ พระเยซูเจ้าทรงภาวนาของพระคุณพระบิดาในขณะที่รับอาหารค่ำครั้งสุดท้าย

เมื่อเราได้รับพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ในศีลมหาสนิท เราขอบพระคุณสำหรับ

➤ สิ่งสร้างที่สวยงามต่าง ๆ ในโลก

- ความดีที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
- พระพรแห่งการไถ่บาป ที่ทำให้เรามีประสบการณ์แห่งความงามของโลกและความชื่นชมยินดี ในชีวิตแห่งเมืองสวรรค์

*การระลึกถึง

✚ ในขณะที่ยืนรับอาหารค่ำ พระเยซูเจ้าตรัสว่าขงทำดังนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด(ลก. 22:19)

✚ โดยการกระทำตามที่พระเยซูเจ้าสั่ง บรรดาอัครสาวกและพระสงฆ์ จึงได้ทำการระลึกถึงความตายของพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขน เพื่อช่วยไถ่บาปมนุษย์ทุกคน การพลีบูชาชีวิตของพระองค์ยังคงเกิดขึ้นในปัจจุบัน ทุกครั้งที่เราเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ

เมื่อเราได้รับพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ในศีลมหาสนิท เราระลึกถึง

- ความตายและการกลับคืนชีพของพระคริสต์
- การพลีบูชาของพระคริสต์เพื่อเรา
- ความสำคัญของการรวมเราเข้ากับการพลีบูชาของพระคริสต์

*เครื่องบูชา

✚ พระเยซูเจ้าทรงมอบตัวพระองค์เองให้บรรดาอัครสาวกและเราทุกคนในฐานะที่เป็นอาหารบูชาในรูปแบบของขนมปังและเหล้าองุ่น

✚ พระองค์ทรงมอบชีวิตของพระองค์ให้แก่พระบิดาในฐานะเครื่องบูชาเพื่อมอบชีวิตนิรันดร์ ให้เราจะได้ร่วมสุขกับพระเจ้าในสวรรค์

เมื่อเราได้รับพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์เจ้าในศีลมหาสนิท

- เราศักดิ์สิทธิ์เพราะพลังแห่งการถวายบูชาของพระคริสต์
- เรามีส่วนในกาถวายบูชาตัวของพระคริสต์
- เราเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของชุมชน

4. ศีลมหาสนิทเป็น **"บ่อเกิดและสุดยอดของชีวิตคริสตชนทั้งมวล"** ศีลศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ตลอดจนการปฏิบัติงานทุกอย่างของพระศาสนจักร ทั้งงานแพร่ธรรมทุกชนิด ล้วนแต่เกี่ยวโยงถึงศีลมหาสนิทและมุ่งไปยังศีลมหาสนิททั้งสิ้น เพราะศีลมหาสนิทมีคุณสมบัติฝ่ายจิตของพระศาสนจักรไว้ทั้งหมด คือองค์พระคริสต์เจ้าเอง เป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่เราคริสตชนจะได้แสดงออกถึงความเชื่อและการมีส่วนร่วมในพระพรแห่งการไถ่บาปของพระเยซูเจ้า ยิ่งเราเข้าใจความหมายของศีลมหาสนิทมากเท่าไร เราก็สามารถเข้ารับพระพรแห่งศีลมหาสนิทมากขึ้นเท่านั้น

ข้อควรจำ

1. ศีลมหาสนิทคือพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า
2. ศีลมหาสนิทเป็นหัวใจและศูนย์กลางแห่งชีวิตคริสตชน
3. ให้เรามีความปรารถนาที่จะรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ เพื่อช่วยให้เข้าใกล้ชิดพระเยซูเจ้ามากขึ้น

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ศีลมหาสนิทคืออะไร

ตอบ

2. ศีลมหาสนิท คือ ศีลแห่งความรัก หมายความว่าอย่างไร

ตอบ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่า ศีลมหาสนิทเป็น "บ่อเกิดและสุดยอดของชีวิตคริสตชนทั้งมวล"

ตอบ

.....

เพลงศีลมหาสนิท

** ลูกมั่นใจเข้าไปรับพระเยซู เป็นพระกายที่พระคริสต์ทรงประทาน
พระทรงพลีพระชนม์ เพื่อคนบาปมากมาย มอบถวายพระองค์เป็นพลี

*** ศีลมหาสนิท ศีลมหาสนิท เพื่อจะได้ใกล้ชิดพระองค์ทุกวัน

ศีลมหาสนิท ศีลมหาสนิท ร่วมชีวิตพระองค์กับฉัน

(ซ้ำ **/**/****)

บทที่ 20

พิธีบูชาขอบพระคุณ

1. พิธีมิสซา คือ พิธีบูชาขอบพระคุณในความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชน โดยมีองค์พระเยซูเจ้าเอง เป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาปแทนเรามนุษย์ อาศัยพระกายและพระโลหิตที่ยอมสละและพลีชีวิตเพื่อเรา ดังนั้น พิธีบูชาขอบพระคุณจึงควรเป็นพิธีของส่วนรวมในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่คริสตชนจะขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ทรงประทานพระบุตรของพระองค์ ลงมาไถ่บาปแทนเรามนุษย์ทุกคนหรืออีกความหมายหนึ่งก็คือ การระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งยังคงเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ทุกครั้งที่เราร่วม พิธีบูชาขอบพระคุณ

2. สังกายนาวาติกันที่ 2 เตือนสัตบุรุษให้ร่วมมิสซา **“อย่างเข้าอกเข้าใจ อย่างมีชีวิตชีวา และอย่างได้ผล”** เราจึงเห็นว่าในปัจจุบันสัตบุรุษมีส่วนร่วมในมิสซามากกว่าแต่ก่อน ไม่ว่าจะเป็นการตอบรับกับพระสงฆ์ การอ่านบทอ่าน บทภาวนาเพื่อมวลชน การถือของถวาย ส่งความสุขซึ่งกันและกัน การขับร้อง ฯลฯ

3. เราต้องร่วมมิสซา **“อย่างเข้าอกเข้าใจ”** หมายความว่า ก่อนอื่นหมดเราต้องรู้ตัวอยู่เสมอว่าเรากำลังทำอะไร และมิสซาที่เรา กำลังร่วมถวายอยู่นั้นคืออะไร มีความสำคัญอย่างไร เพื่อบรรลุเป้าหมายประการนี้ เราจึงต้องเรียนรู้พิธีมิสซาตั้งแต่ต้นจนจบ และติดตามพิธีแต่ละขั้นด้วยความตั้งใจและสนใจ

เราต้องร่วมมิสซา **“อย่างมีชีวิตชีวา”** หมายความว่า ต้องแสดงบทบาทของผู้ถวาย เริ่มด้วยภายในจิตใจที่ศรัทธาร้อนรนก่อนแล้วออกมาภายนอกด้วย เช่น อิริยาบถในการร่วมถวายมิสซา การสวดภาวนา ขับร้อง การตอบรับกับพระสงฆ์ ฯลฯ ทุกสิ่งต้องกระทำด้วยความพร้อมเพรียง พรีพรีป จีบไว ชวนศรัทธา

เราต้องร่วมมิสซา **“อย่างได้ผล”** หมายความว่า มิสซามีไว้เพื่อประโยชน์ของเราเอง เป็นการสืบทอดการไถ่กู้ของพระเยซูคริสต์มาถึงเราต่อ ๆ ไป ฉะนั้นเมื่อมาร่วมมิสซาทั้งทีก็ต้องให้ได้ผลสมกับที่พระเยซูคริสต์ ได้ทรงตั้งพิธีนี้ไว้ โดยทำตนให้อยู่สถานะพระหรรษทาน ทำบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ด้วยความเชื่อและศรัทธา และรับศีลมหาสนิทซึ่งเป็นความสมบูรณ์ของมิสซาด้วย

4. สุดท้ายเราจะมาทำความเข้าใจและมารู้จักพิธีบูชาขอบพระคุณกัน เพื่อเราจะได้เข้าร่วมมิสซา **“อย่างเข้าใจ อย่างมีชีวิตชีวา และอย่างได้ผล”**

พิธีบูชาขอบพระคุณแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคพระวาจา และ ภาคศีลมหาสนิท
ภาคพระวาจา เป็นการเตรียมสติปัญญาและจิตใจของเราเพื่อการฉลองที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย

- **พิธีขอสมโภช** – การขอโทษสำหรับความผิดต่าง ๆ ของเรา
- **บทอ่านจากพระคัมภีร์** – ตามปกติบทอ่านแรกนำมาจากพันธสัญญาเดิม และบทอ่านที่สองนำมาจากพันธสัญญาใหม่
- **บทเทศน์** – ข้อคิด หรือแนวทางการดำเนินชีวิตที่ได้จากพระคัมภีร์ประจำวันนั้น ๆ
- **บทข้าพเจ้าเชื่อ** – ในทุกวันอาทิตย์หรือวันสมโภชซึ่งทุกคนที่มาร่วมพิธีจะประกาศยืนยันความเชื่อพร้อมกัน
- **ภาวนาเพื่อมวลชน** – เป็นการภาวนาเพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักรและของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น

ภาคศีลมหาสนิท เป็นภาคที่สองของบูชานี้เพียงอย่างเดียว ซึ่งประกอบด้วย

- **การเตรียมของถวาย** – พระสงฆ์รับของถวาย ซึ่งได้แก่ ปังและเหล้าองุ่น และภาวนาถวายพระพรแด่พระเจ้า
- **บทภาวนาขอบพระคุณ** – บทภาวนานี้เป็นการสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า พระสงฆ์จะเสกปังและเหล้าองุ่นด้วยพระพรของพระจิตเจ้า หลังจากนั้นเป็นการภาวนาเพื่อพระศาสนจักรสากล และเพื่อผู้ล่วงลับ การเสกทำให้ปังและเหล้าองุ่นกลายเป็นพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า
- **การบิปัง** – เป็นเครื่องหมายแห่งการเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสตเจ้า
- **การแจกปัง** – พระสงฆ์แจกจ่ายพระกายของพระเยซูเจ้าด้วยการวางบนมือหรือบนลิ้นของผู้รับ บางแห่งอาจจะดื่มพระโลหิตด้วย การรับพระกายของพระคริสต์เป็นการรับอาหารฝ่ายจิต
- **พิธีปิด** – โดยการมอบตนเองให้พระคริสต์ เรามอบตนเองให้กับผู้อื่น พิธีบูชาขอบพระคุณจบลงโดยพระสงฆ์อวยพรประชาชนแล้วกล่าวว่า “พิธีบูชาขอบพระคุณจบแล้ว จงไปปฏิบัติตามพระวาจาที่ได้รับฟังในวันนี้เถิด”

ข้อควรจำ

1. พิธีบูชาขอบพระคุณ คือ การระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสตเจ้า
2. พิธีบูชาขอบพระคุณแบ่งเป็น 2 ภาคใหญ่ ๆ คือ ภาคพระวาจา และ ภาคศีลมหาสนิท
3. हमันเข้าร่วมมิสซาบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่มีโอกาส และมีส่วนร่วมด้วยการตอบรับในมิสซาด้วยความรู้ตัวและตั้งใจ

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. พิธีบูชาขอบพระคุณคืออะไร

ตอบ

2. เราควรร่วมมิสซาอย่างไร

ตอบ

3. การร่วมถวายมิสซาอย่างเข้อกเข้ใจ คืออย่างไร

ตอบ

4. การร่วมถวายมิสซาอย่างมีชีวิตชีวา คืออย่างไร

ตอบ

5. การร่วมถวายมิสซาอย่างได้ผล คืออย่างไร

ตอบ

6. พิธีบูชาขอบพระคุณประกอบไปด้วยกี่ภาค อะไรบ้าง

ตอบ

ทบทวนความรู้เรื่องพิธีบูชาขอบพระคุณ

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการเริ่มต้นชีวิตคริสตชนประกอบด้วยศีลศักดิ์สิทธิ์อะไรบ้าง
.....
2. ทำไมจึงเรียกศีลมหาสนิทว่าเป็นการขอบพระคุณ
.....
3. ทำไมจึงเรียกศีลมหาสนิทเป็นการบูชาศักดิ์สิทธิ์
.....
4. ทำไมจึงเรียกว่าศีลมหาสนิท
.....
5. ทำไมจึงเรียกมิสซา
.....
6. การถวายปังและเหล้าองุ่นที่กระทำในพิธีบูชาขอบพระคุณเป็นการกระทำตามแบบอย่างใด
ในพันธสัญญาเดิม
.....
7. ทำไมจึงใช้ปังและเหล้าองุ่นเป็นเครื่องบูชาในพิธีบูชาขอบพระคุณ
.....
8. พิธีบูชาขอบพระคุณประกอบด้วยภาคที่สำคัญกี่ภาค อะไรบ้าง
.....
9. ในพิธีบูชาขอบพระคุณ ใครเป็นประธานผู้ประกอบพิธี
.....
10. ในสมัยเริ่มแรกของถวายมิสซาเพื่อใคร
.....
11. พระเยซูเจ้าประทับอยู่ในศีลมหาสนิทเมื่อไรหรือตอนไหน
.....
12. ผู้ศีลมิสซาเพื่ออะไร
.....
13. พระแท่นตามความหมายของนักบุญอัมโบรสหมายถึงอะไร
.....
14. เราจะต้องเตรียมตัวเพื่อการรับศีลมหาสนิทอย่างไร
.....

บทที่ 21

พระเจ้าตรัสกับเราในมิสซา

1. พระเจ้าพระบิดาก็ทรงมีข่าวดีสำหรับเราด้วย เพราะพระองค์ทรงห่วงใย คิดถึงเราที่เป็นลูกพระองค์อยากให้เรามีความสุข ความยินดี และมีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตคริสตชนด้วยความแน่วแน่ มั่นใจ และไม่พะวัพะวงว่าอะไรจะเกิดขึ้นบนเส้นทางชีวิตของเรา
2. พระเจ้าทรงบอกข่าวดีแก่เราในพิธีมิสซาฯ โดยทางพระคัมภีร์ซึ่งมีผู้อ่านให้เราฟัง ซึ่งเราเรียกว่า **“พระวาจา”** พระวาจา คือ ข่าวดีเกี่ยวกับความรอด สอนเราให้ประพฤติดี สร้างสันติระหว่างเพื่อนมนุษย์ ให้เรามองโลกในแง่ดี เปี่ยมด้วยความหวัง และวางใจในพระทัยดีของพระเจ้า ข่าวดีอย่างนี้เรามีความต้องการมาก เพราะเราอยู่ในยุคที่มีข่าวร้ายมากมายเหลือเกิน จะเห็นได้จากหนังสือพิมพ์ที่พวกเราอ่านเมื่อสักครู่นี้ หรือข่าวที่นำเสนอทางวิทยุหรือโทรทัศน์ พร้อม ๆ กับข่าวดีที่เราพยายามค้นหาที่มีข่าวร้ายมากมายปะปนอยู่ด้วย
3. พระวรสารกล่าวว่า **“พระเยซูเจ้าจึงทรงลงเรือไปยังที่สงัดพร้อมกับบรรดาอัครสาวก ประชาชนหลายคนเห็นพระเยซูเจ้ากับบรรดาอัครสาวกแล่นเรือออกไป ก็คาดคะเนได้ว่าพระองค์จะทรงไปที่ใด จึงรีบเดินเท้าออกจากเมืองต่าง ๆ ไปที่นั่นและไปถึงก่อน เมื่อเสด็จขึ้นจากเรือ ทรงแลเห็นประชาชนมากมายก็ทรงสงสาร เพราะเขาเหล่านั้นเป็นดังฝูงแกะ ไม่มีคนเลี้ยง พระองค์จึงทรงเริ่มสั่งสอนเขาหลายเรื่อง ”** (มก. 6:32-34) เป็นอันว่า พระองค์ไม่ได้พักผ่อน และฝูงชนก็หายเหนื่อย สดหวังและอิมใจที่ได้ฟังพระวาจาของพระองค์ ถ้าเราเป็นเช่นนี้บ้างก็จะดี คือสนใจติดตามพระวาจาของพระเจ้าอยู่เสมอ แต่จริง ๆ มิได้เป็นเช่นนั้น พอพูดถึงพระวาจาของพระเจ้าเราก็หลับกันตั้งแต่วินาทีแรกแล้ว หรือเห็นเป็นเรื่องที่เซย ลำสมัย น่าเบื่อ
4. เราควรจะพิจารณาเสียใหม่ให้ถ่องแท้ว่า ทำไมฝูงชนในสมัยนั้นจึงพากันไปฟัง พระเยซูเจ้าเทศนาสั่งสอนจนหลงใหล และหลงลืมกระทั่งการกินการนอน ก็เพราะฟังพระองค์แล้วชื่นใจ เกิดมีกำลังใจ เกิดมีความหวังในชีวิตขึ้นมาใหม่ พระเยซูเจ้าองค์เดียวกันนี้ทุกวันนี้ยังคงสั่งสอนฝูงชนคือพวกเราคริสตชนอยู่ในพิธีมิสซา ถ้าเราอ่านหรือฟังพระวาจาด้วยความตั้งใจ เราจะรู้ว่าพระวาจาของพระองค์ไม่ลำสมัย แต่ยังคงเป็นปัจจุบันและตรงกับยุคสมัยของเราจริง ๆ เราจงตั้งใจฟังพระองค์อย่างจริงจังสักครั้ง ในพระคัมภีร์ที่ดี ในคำเทศน์ของพระสงฆ์ที่ดี แล้วเก็บเอาสักตอนหนึ่งสั้น ๆ ไปปฏิบัติในชีวิต แล้วเราจะพบความสุขความยินดี

ข้อควรจำ

1. พระเจ้าพูดกับเราในมิสซาจริง ๆ ดังนั้นเราจึงต้องตั้งใจฟังพระวาจาของพระเจ้าอย่างดี
2. ให้เรานำพระวาจาที่ได้ฟังหรือบทเทศน์ที่เกี่ยวข้องกับพระวาจาที่ได้ฟังไปปฏิบัติในชีวิต
3. พระวาจาคือข่าวดีเกี่ยวกับความรอด สอนเราให้ประพฤติดี สร้างสันติระหว่างเพื่อนมนุษย์
ให้เรามองโลกในแง่ดี เปี่ยมด้วยความหวัง และวางใจในพระทัยดีของพระเจ้า

แบบฝึกหัด

จงวงกลม **O** ล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. พระเจ้าตรัสกับเราทางไหน
 - ก. บทอ่าน
 - ข. บทเทศน์ของพระสงฆ์
 - ค. การทักทายของพระสงฆ์ก่อนเริ่มมิสซา
 - ง. ถูกทั้ง ข้อ ก และ ข
2. เราควรมีทำอย่างไรในการรับฟังพระวาจาพระเจ้า
 - ก. พนมมือและฟังด้วยความตั้งใจ
 - ข. ยืนพักขาข้างหนึ่งและฟังอย่างตั้งใจ
 - ค. พนมมือและหันไปคุยกับเพื่อนข้าง ๆ
 - ง. ยืนเฉย ๆ ด้วยท่าทางสำรวม
3. เพราะเหตุใดจึงบอกว่า พระวาจาคือข่าวดีเกี่ยวกับความรอด
 - ก. สอนเราให้ประพฤติดี สร้างสันติระหว่างเพื่อนมนุษย์
 - ข. สอนให้เรามองโลกในแง่ดีและเปี่ยมด้วยความหวัง
 - ค. สอนให้เราวางใจในพระทัยดีของพระเจ้า
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. การกระทำในข้อใดคือการทำให้พระวาจาพระเจ้าเกิดผลในชีวิตของเรา
 - ก. นัทช่วยพ่อเจ้าวัดแจกใบปลิวบทเทศน์ประจำวันอาทิตย์หน้าวัด แต่ไม่เข้าร่วมมิสซา
 - ข. หญิงและกลุ่มเยาวชน แจกนมกล่องให้กับผู้สูงอายุในหมู่บ้านหลังจบมิสซาวันอาทิตย์
 - ค. หนุ่มตั้งใจฟังบทเทศน์อย่างดี และนำมาเล่าให้เพื่อนฟังในวันรุ่งขึ้น ว่าคุณพ่อเทศน์อะไรบ้างในมิสซาวันอาทิตย์
 - ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค

บทที่ 22

ศีลมหาสนิทเป็นอาหารบำรุงกำลังและยารักษาฝ่ายวิญญาณ

1. โดยธรรมชาติของมนุษย์ ร้อยทั้งร้อยก็ต้องรุกร่างกายของตนเอง ต้องดูแลรักษา ให้สวຍให้หล่อ บางคนเสียเงินเสียทองมากมายตามแฟชั่น เพื่อให้ทันสมัยไม่ตกยุค บางคนก็ไปทำหน้าตาให้เหมือนดารา ตัดโน่นเสริมนี้ เราดูแลและบำรุงร่างกายของเราให้แข็งแรงอยู่เสมอ พยายามไม่ให้เจ็บ ไม่ให้ป่วย ซึ่งจำเป็นต้องกินอาหารที่ดี มีประโยชน์ กินอาหารครบทุกมื้อ รวมถึงต้องนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกาย เพื่อให้สมบูรณ์แข็งแรงพร้อมที่จะทำกิจการต่าง ๆ ได้อย่างสม่ำเสมอ และเมื่อใดที่เราารู้สึกว่าร่างกายเราอ่อนแอ เจ็บป่วย ไม่สบาย ร่างกายก็จะส่งสัญญาณให้เราารู้เสมอ เช่น อาจมีอาการเจ็บคอ ไอ ตัวร้อน เราต้องรีบกินยา นอนพัก และดูแลรักษาไม่ให้เป็นไข้รุนแรง หรือต้องไปหาหมอเพื่อรักษาให้หายจากอาการไม่สบายนั้น
2. ร่างกายภายนอกเรายังดูแลรักษาอย่างดี แล้วจิตวิญญาณของเรายังไม่สำคัญกว่าหรือ วิญญาณของเราก็รู้สึกอ่อนเพลีย หมดกำลังใจได้เหมือนกัน เพราะต้องเผชิญศึกหนักจากศัตรู ซึ่งได้แก่การล่อลวงจากปีศาจ โลกและตัวเราเอง จนบางครั้งเกิดความท้อแท้ใจ สงสัย หวาดกลัว หมดหวัง และสุดท้ายถ้าไม่รีบเยียวยารักษาเสียก่อนก็จะตกในโรคร้ายคือบาป ซึ่งเท่ากับวิญญาณของเราอยู่ในสภาพที่อันตรายน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง
3. แล้วอะไรเล่าจะมาช่วยกู้วิญญาณของเราให้พ้นจากสภาพเช่นนี้ได้ คำตอบก็คือศีลมหาสนิทนั่นเอง ศีลมหาสนิทเป็นอาหารวิเศษที่ให้ชีวิต “ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเราก็มีชีวิตนิรันดร์เราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย (ยน. 6:54) เป็นอาหารบำรุงกำลังที่ช่วยเพิ่มพลังในการต่อสู้ เราจะเห็นได้ว่าบรรดาบรรณสักขีในอดีตได้พึ่งพาศีลมหาสนิทนี้ ทำให้มีพลังในการยืนหยัดต่อสู้การประจญและการทรมานต่าง ๆ จนได้รับชัยชนะ เป็นนักรบบุญมรณสักขี
4. ศีลมหาสนิทยังเป็นยารักษาโรคฝ่ายวิญญาณด้วย ซึ่งได้แก่บาปนั่นเอง บาปเป็นโรคร้ายที่มาแย่งวิญญาณไปจากพระเจ้า แต่ศีลมหาสนิทมาทำให้วิญญาณของเรากลับเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า บาปเป็นโรคร้ายที่มาแย่งวิญญาณไปจากเพื่อนมนุษย์ โดยสร้างความเกลียดชัง การแตกแยก แต่ศีลมหาสนิท มาทำให้วิญญาณกลับเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนมนุษย์ โดยสร้างความรักความเป็นหนึ่งเดียวกัน คริสตชนหลายคนไม่ไปรับศีลมหาสนิทเพราะรู้สึกว่าเป็นคนบาป ถ้าคนป่วยไม่กล้าไปหาหมอ แล้วเขาจะหายจากโรคได้อย่างไร ตรงกันข้ามยิ่งเรารู้สึกตัวว่าเราเป็นคนบาป เรายิ่งต้องเข้าพึ่งศีลมหาสนิทโดยไปรับศีลนี้บ่อย ๆ เรายิ่งจะมีพลังกำลัง มีความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ เรายิ่งจะหลุดพ้นจากบาปได้

ข้อควรจำ

- 1. ศีลมหาสนิทเป็นอาหารบำรุงกำลังและยารักษาฝ่ายวิญญาณ
- 2. ให้เราหมั่นไปรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ เพื่อเป็นพลังในการเจริญเติบโต และต่อสู้กับบาปซึ่งเป็นโรคร้ายฝ่ายวิญญาณ

เปรียบเทียบอาหารทางธรรมชาติกับอาหารฝ่ายจิต

อาหารทางธรรมชาติ	อาหารฝ่ายจิต
1.บำรุงร่างกาย	1.บำรุงชีวิตพระในตัวเรา
2.ช่วยให้เกิดการเจริญเติบโต	2.ช่วยเราให้เติบโตในความคล้ายคลึงกับพระเจ้า ทั้งในความคิด วาจา และกิจการ
3.ให้แรงและกำลัง	3.ทำให้เรามีพลังกำลังและพลังในการดำเนินชีวิต ในฐานะประชากรของพระเจ้า คือ ไม่เห็นแก่ตัว เพียรทน ยอมรับความยากลำบาก และต่อสู้กับการ ประจัญในการทำสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ
4.นำความพึงพอใจและความร่าเริงยินดี	4.นำความยินดีของพระคริสต์มาสู่ชีวิต ซึ่งเป็น ความยินดีที่แท้จริงและศักดิ์สิทธิ์
5.ช่วยให้ร่างกายแข็งแรงอยู่เสมอ	5.นำการบำบัดรักษาของพระคริสต์ทำให้เราพ้นจาก บาปเบาต่าง ๆ ได้

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1.อาหารสำหรับเลี้ยงและบำรุงวิญญาณคืออะไร

ตอบ

2. ศีลมหาสนิทเลี้ยงและบำรุงวิญญาณเราอย่างไร

ตอบ

.....

3.ศีลมหาสนิทเป็นยารักษาโรคฝ่ายวิญญาณอย่างไร

ตอบ

บทที่ 23

ศีลมหาสนิททำให้ชีวิตเรามีคุณค่าและมีความหมาย

1. นอกจากการพยายามแสวงหาสิ่งต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการในการดำเนินชีวิตของมนุษย์แล้ว การแสวงหาความหมายของชีวิตก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่คนเราต้องการเช่นกัน บางคนการได้มีรถขับ มีบ้านหรือ ๆ ก็ทำให้ชีวิตมีความหมาย บางคนขอให้ได้มีงานทำ ไม่ว่าจะเป็นงานที่ตำแหน่งสูง ๆ หรืองานทั่วไป ก็ถือว่าทำให้ชีวิตมีความหมาย คนที่กำลังอยู่ในวินาทีเป็นและวินาทีตาย ก็คงไม่ต้องการอะไรแล้ว ขอแค่ให้ได้มีชีวิตต่อ สามารถสูดลมหายใจได้เหมือนเดิม ชีวิตก็มีความหมายขึ้นอีกมากทีเดียว บางคนแค่ขอให้มีความสุขที่ดีไม่เจ็บไม่ป่วยสามารถทำงานได้เหมือนคนทั่วไป นั่นก็ถือว่าดีที่สุดแล้ว หรือเราคงเคยได้ยินมาบ้าง อาจเป็นจากชีวิตจริง ๆ หรือจากละคร คนรักกันเป็นแฟนกัน แต่พอเลิกกันก็รู้สึกเหมือนชีวิตขาดอะไรไป ดีพอเสีย ร่ำร้องไห้กลับมาคืนดี “เธอมีความหมายต่อฉัน ขาดเธอไปฉันจะอยู่อย่างไร ” แต่ถ้าต้องเอาชีวิตไปยึดติดกับคน ๆ หนึ่ง แล้วถ้าวันหนึ่งไม่มีเขาแล้วเราต้องตาย อันนี้ก็ไม่ใช่การทำให้ชีวิตมีคุณค่าหรือมีความหมายที่ตินัก

2. นอกเหนือจากการดำรงชีวิตในสังคม ที่ต้องแสวงหาเพื่อให้ชีวิตมีคุณค่า และมีความหมายแล้ว การรับพระเยซูในศีลมหาสนิทก็ทำให้ชีวิตของเรามีคุณค่าและมีความหมาย ได้เช่นกัน และเป็นความหมายที่มั่นคง แน่นอนด้วย เพราะพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงต่อความรักที่มีต่อเรา “พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นมิใช่เพราะกิจการชอบธรรมใด ๆ ที่เรากระทำ แต่เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ ” (ทต. 3:5) และความหมายจากพระวาจาที่ส่งผลต่อชีวิตฝ่ายจิตใจของเรา เพราะเมื่อเราได้รับพระองค์ในศีลมหาสนิท เราจะมีความรู้สึกสงบ มีความสุข มีความยินดี เพราะศีลมหาสนิทประทานชีวิตฝ่ายจิตและเสริมกำลังเรา.....

- ให้ **เพียรทน** ที่จะทำงานของพระเจ้า
- โดย **ช่วยเหลือเรา** ให้เราสามารถดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ต้องการ
- โดย **คลอใจเรา** ให้รู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของเรา
- โดย **สนับสนุนเราให้รักผู้อื่น** และเสริมสร้างความเชื่อของชุมชนให้เข้มแข็ง
- ให้ **เข้าใจธรรมล้ำลึก** ในการประทับอยู่ของพระเจ้า
- ให้มี **ความยินดีและสันติสุข** ที่รู้ว่าพระคริสต์ประทับอยู่และจะนำสวรรค์มาให้
- โดยประทาน **พระพรมหทาน** ที่จะเอาชนะการประจญหรือบาปต่างๆ

และสิ่งเหล่านี้ที่กล่าวมาทำให้ชีวิตของเรามีคุณค่าและมีความหมาย “นับแต่บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งไม่มีประโยชน์อีก เมื่อเปรียบกับประโยชน์ล้ำค่าคือการรู้จักพระคริสตเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยอมสูญเสียทุกสิ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งเป็นปฏิภูมิ เพื่อจะได้ องค์พระคริสตเจ้ามาเป็นกำไรและอยู่ในพระองค์” (ฟป. 3:8-9)

3. เมื่อเราเข้ารับศีลมหาสนิท พระเยซูเจ้าจะประทานพระพรต่าง ๆ ที่ช่วยในการดำเนินชีวิต ทั้งกับตัวเราเองและการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ รวมถึงพระพรที่จำเป็นเพื่อให้เราสามารถเอาชนะต่อการประจญล่อลวงต่าง ๆ ในขณะที่เรายังอยู่บนโลกใบนี้ด้วย เมื่อเรารู้ว่าศีลมหาสนิททำให้ชีวิตของเรามีคุณค่าและความหมายมากมายเพียงนี้แล้ว ให้เราหมั่นมารับพระองค์ในศีลมหาสนิทบ่อย ๆ เพื่อให้พระเยซูเจ้าช่วยให้ชีวิตของเรามีคุณค่าและมีความหมายยิ่ง ๆ ขึ้น และที่สำคัญทำให้เราใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นด้วย เพราะทุกครั้งที่เรารับศีลมหาสนิท เราสัญญา กับพระเจ้าว่าเราจะเป็นของพระองค์ตลอดไป

ข้อควรจำ

1. ศีลมหาสนิททำให้ชีวิตเรามีคุณค่าและมีความหมาย
2. ให้เราหมั่นมารับพระองค์ในศีลมหาสนิทบ่อย ๆ เพื่อให้พระเยซูเจ้าช่วยให้ชีวิตของเรามีคุณค่า และมีความหมายยิ่ง ๆ ขึ้น และที่สำคัญทำให้เราใกล้ชิดพระองค์มากขึ้น
3. ทุกครั้งที่เรารับศีลมหาสนิท เราสัญญากับพระเยซูเจ้าว่าเราจะเป็นของพระองค์ตลอดไป

แบบฝึกหัด

จงนำอักษร ก – จ ด้านขวามือ มาใส่หน้าหมายเลขให้ถูกต้อง

- | | | |
|-----------------------------------|--|--|
| 1. ศีลมหาสนิท | ก. ทำงานของพระเจ้า | |
| 2. ช่วยเหลือเรา | ข. ที่จะเอาชนะต่อการประจญหรือบาปต่าง ๆ | |
| 3. สนับสนุนเราให้รักผู้อื่น | ค. ในการประทับอยู่ของพระเจ้า | |
| 4. เพียรทน | ง. เราจะเป็นของพระเยซูเจ้าตลอดไป | |
| 5. คลองใจเรา | จ. ทำให้ชีวิตเรามีคุณค่าและมีความหมาย | |
| 6. มีความยินดีและสันติสุข | ฉ. ให้สามารถดำเนินชีวิตตามที่พระต้องการ | |
| 7. ประทานพระพร | ช. ชีวิตฝ่ายจิตและเสริมกำลังเรา | |
| 8. เข้าใจธรรมล้ำลึก | ซ. ให้รู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตเรา | |

.... 9. ศีลมหาสนิทประทาน.....

ญ. เสริมสร้างความเชื่อและชุมชนให้เข้มแข็ง

.... 10. คำสัญญาเมื่อเรารับศีลมหาสนิท ญ. เป็นอาหารบำรุงกำลังฝ่ายกายของเรา

ญ. ให้เราเข้มแข็ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

ฐ. ที่รู้ว่าพระคริสต์ประทับอยู่และจะนำสวรรค์มาให้



คลอใจเรา ให้รู้จัก พระประสงค์ของพระเจ้า ในชีวิตของเรา	ประทานพระพร ที่จะเอาชนะการประจญ หรือบาปต่างๆ	สนับสนุนเราให้รักผู้อื่น และเสริมสร้าง ความเชื่อของชุมชน ให้เข้มแข็ง
--	---	---

บทที่ 24

ผลของการรับศีลมหาสนิท

1. เราคริสตชนเกิดจากศีลล้างบาปเดียวกัน เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน คือครอบครัวของพระเจ้า กินปังก้อนเดียวกัน คือศีลมหาสนิท เราเคยได้ยินพ่อแม่ตำหนิลูก ๆ ว่า “กินข้าวหม้อเดียวกันแล้วยังจะทะเลาะกันอีกหรือ” ทำไมพ่อแม่จึงว่าเช่นนั้น ก็เพราะว่าคนที่กินข้าวหม้อเดียวกันหมายถึงคนที่อยู่ในบ้านเดียวกัน นับเป็นพี่น้องกัน ต้องรักใคร่สามัคคีกัน จะทะเลาะเบาะแว้งกันไม่ได้

2. เมื่อเรามารับศีลมหาสนิท เราก็มารับปังก้อนเดียวกัน เราจึงต้องรักใคร่สามัคคีและปรองดองกัน พระเยซูเจ้าตรัสว่าดังนั้น ขณะที่ท่านนำเครื่องบูชาไปถวายยังพระแท่น ถ้าระลึกได้ว่าพี่น้องของท่านมีข้อบาดหมางกับท่านแล้ว จงวางเครื่องบูชาไว้หน้าพระแท่น กลับไปคืนดีกับพี่น้องเสียก่อน แล้วจึงค่อยกลับมาถวายเครื่องบูชา” (มธ. 5:23-24) หมายความว่าพระเจ้าจะไม่ทรงพอพระทัยรับเครื่องบูชาของเรา ถ้าในใจเรายังมีเรื่องบาดหมางกับพี่น้องอยู่ในทำนองเดียวกัน เราจะก้าวไปรับศีลได้อย่างไรถ้าเรายังมีเรื่องโกรธเคืองกับพี่น้อง ชื่อศีลมหาสนิทก็บ่งบอกว่าการที่ศีลทำให้เราสนิทกัน สนิทกับพระเจ้าและสนิทกับเพื่อนพี่น้อง การไปรับศีลมหาสนิทโดยที่ยังแตกแยกกันจึงขัดกับธรรมชาติของศีลมหาสนิทเป็นอย่างยิ่ง

3. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเชื้อเชิญเราให้รับพระองค์ในศีลมหาสนิทพระเยซูเจ้าบอกกับเราว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อของบุตรแห่งมนุษย์และไม่ดื่มโลหิตของเรา ท่านจะไม่มีชีวิตในตนเอง ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเราก็มีชีวิตนิรันดร์” (ยน. 6:53-54)

เงื่อนไขในการเข้ารับศีลมหาสนิท เพื่อตอบคำเชื้อเชิญ ขององค์พระเยซูเจ้า เราต้องเตรียมตัวเราต่อโอกาสที่ยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์นี้ นักบุญเปาโล เตือนเราให้พิจารณาโนธรรมว่า “ใครที่กินปังหรือดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ก็ผิดต่อพระกายและผิดต่อพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนจงพิจารณาตนเอง แล้วจึงรับประทานปังและดื่มจากถ้วย เพราะใครที่รับประทานและดื่มโดยไม่ยอมรับรู้พระกาย ก็รับประทานและดื่มการตัดสินลงโทษตนเอง ” (1คร. 11:27-29) ใครที่รู้ตัวว่าได้กระทำความผิดต้องรับศีลแห่งการคืนดีหรือศีลอภัยบาป ก่อนเข้าไปรับศีลมหาสนิท

ต้องอดอาหารตามข้อกำหนดของพระศาสนจักรจนถึงท่าที่ทางร่างกาย ได้แก่ กิริยาท่าทางการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย ต้องแสดงถึงความเคารพ สง่างาม การให้เกียรติและความชื่นชมยินดี ในเวลาที่พระคริสตเจ้ากลายเป็นแขกรับเชิญของเรา ดังนั้นเงื่อนไขสำคัญก่อนรับศีลมหาสนิทก็คือ รับศีลอภัยบาปในกรณีมีบาปหนัก และควรอดอาหารก่อนเข้าร่วมมิสซาอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง(ดื่มน้ำได้)

4. ผลของการรับศีลมหาสนิท

ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า

“ผู้กินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเราก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็ดำรงอยู่ในเขา (ยน. 6:56)

“เรามีชีวิตเพราะพระบิดาฉันใด ผู้ที่กินเนื้อของเรา ก็จะมีชีวิตเพราะเราฉันนี้ (ยน. 6:57)

- รักษา เพิ่มเติม และฟื้นฟูชีวิตพระหรรษทานที่ได้รับจากศีลล้างบาป
- สร้างความรักพระมากยิ่งขึ้น ความรักนี้ป้องกันเราจากการหลงผิด กระทำบาปหนัก ตามคำ ชักชวนของ ปีศาจ และยังช่วยชำระบาปเราได้

เป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักร

- เป็นหนึ่งเดียวกับคริสตชนอื่น ๆ
- อุทิศตนช่วยคนยากไร้
- สร้างเอกภาพระหว่างนิกายต่าง ๆ (ที่มีศีลบวชและศีลมหาสนิท)

5. ศีลมหาสนิทนอกจากจะเป็นเครื่องหมายของความเป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว ยังเป็นเครื่องมือบันดาลความเป็นหนึ่งเดียวนั้นด้วย หมายความว่า เมื่อเราไปรับศีลมหาสนิทด้วยใจศรัทธาบ่อย ๆ ศีลนี้จะช่วยให้เรามีจิตใจรักใคร่คนอื่น ถือว่าคนอื่นเป็นพี่น้องของเรามากขึ้น ศีลมหาสนิทจึงเป็นพลังแห่งความสามัคคี เป็นศูนย์รวมจิตใจคริสตชนทั้งหลายให้เป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้อควรจำ

1. ผลของการรับศีลมหาสนิท ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสตเจ้าและเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้องในพระศาสนจักร
2. ให้เราเตรียมตัวไปรับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทอย่างดี โดยการไปเข้ารับศีลอภัยบาปก่อนทุกครั้งเมื่อเรามีบาปหนัก เพื่อให้เราอยู่ในฐานะพระหรรษทานซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการรับศีลมหาสนิท

แบบฝึกหัด

จงนำคำตอบในช่องด้านบนนี้เติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

เพื่อนพี่น้อง กินปังก้อนเดียวกัน ศีลมหาสนิท รับศีลอภัยบาป ละทิ้งความโกรธ บาปหนัก
ความขึ้นชмыินดี แต่งกายสุภาพเรียบร้อย พระบิดา พระเยซูคริสตเจ้า การให้เกียรติ
อดอาหาร การเป็นศัตรูกัน แต่งกายให้สมฐานะ ประรองคองกัน แกรับเชิญ หนึ่งเดียว

1. เมื่อรับศีลล้างบาป เราเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันของพระเจ้า และ.....ทำให้เรา
เป็นหนึ่งเดียวกัน
2. เมื่อเรารับศีลมหาสนิท เราต้องรักใคร่สามัคคีและประรองคองกัน เพราะเรา.....
3. เงื่อนไขสำคัญก่อนรับศีลมหาสนิทก็คือ..... ในกรณีมี..... และ
ควร.....ก่อนเข้าร่วมมิสซาอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง(ดื่มน้ำได้)
4. เราควรรับศีลมหาสนิทโดยมีจิตใจรักใคร่ผู้อื่น เกลียศ และ.....
5. ศีลมหาสนิท ทำให้เราเป็น กับ..... และเป็น
กับ.....ในพระศาสนจักร
6. ท่าทีทางร่างกาย เมื่อจะเข้าไปรับศีลมหาสนิท ได้แก่ กิริยาท่าทาง
ต้องแสดงถึงความเคารพ สง่างาม และ ในเวลาที่
พระคริสตเจ้ากลายเป็น.....ของเรา

กิจกรรม

ระบายสีเรื่อง “ผลของการรับศีลมหาสนิท ” และตกแต่งให้สวยงาม ก่อนทำกิจกรรมให้
นักเรียนอ่านพร้อมกัน และควรจดจำผลของการรับศีลมหาสนิทให้ได้

ผลของการรับศีลมหาสนิท

ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียว

กับพระเยซูเจ้า

และเพื่อนพี่น้อง

ในพระศาสนจักร

บทที่ 25

พระศาสนจักรคือพระกายของพระคริสตเจ้า

1. ศีลมหาสนิท ทำให้เราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า และมีใช้เพียงแต่เราเท่านั้นที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ เรายังเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้องอื่น ๆ อีกด้วย พระเยซูเจ้าทรงทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ทางศีลมหาสนิท ตามที่พระวรสารโดยนักบุญยอห์นได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่กินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเรา ก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็ดำรงอยู่ในเขา” (ยน. 6:56)

2. ก่อนอื่นเรามาทบทวนกันสักนิดว่า เราได้เข้าเป็นสมาชิกคนหนึ่งคนหนึ่งในพระกายทิพย์ของพระเยซูเจ้าโดยทางศีลล้างบาป และจากศีลล้างบาปนี้เองที่ทำให้เรากลายเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร และรวมเป็นหนึ่งเดียวกับประชากรของพระเจ้าคนอื่น ๆ ในพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสตเจ้า เราจะมาดูกันว่า ทำไมเราจึงเรียกพระศาสนจักร และสมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรว่าเป็นพระกายของพระคริสต์ “มีปังก่อนเดียว แม้ว่าจะมีหลายคนเราก็เป็นกายเดียวกัน เพราะเราทุกคนมีส่วนร่วมกินปังก่อนเดียวกัน” (1 คร. 10:17) นักบุญเปาโลได้สอนเราว่า เราผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันโดยอาศัยศีลมหาสนิท การที่เราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้านี้ ช่วยหล่อเลี้ยงจิตใจของเรา ทั้งตัวเราแต่ละคนและกับบุคคลอื่น ๆ ด้วย

3. ให้เราเปิดพระคัมภีร์ 1 คร. 12:12-30 การเปรียบเทียบกับร่างกาย(ให้นักเรียนได้อ่านและศึกษาไปพร้อม ๆ กันทีละข้ออย่างช้า ๆ) นักบุญเปาโลกล่าวไว้ว่า พระศาสนจักรเหมือนกับร่างกายมนุษย์ โดยมีพระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะ และเราแต่ละคนในฐานะที่เป็นพระกายบรรดาผู้ซึ่งรับศีลมหาสนิทนั้น รวมเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระคริสตเจ้าอย่างใกล้ชิด โดยอาศัยการรับศีลมหาสนิท พระคริสตเจ้าทรงรวมเราเหล่านั้นกับผู้มีความเชื่อทั้งปวงให้เป็นกายเดียวกันคือพระศาสนจักร การรับศีลมหาสนิทฟื้นฟู ทำให้เข้มแข็ง ทำให้การเข้าสังกัดกับพระศาสนจักรลึกซึ้ง ซึ่งทำให้เป็นจริงขึ้นแล้วโดยทางศีลล้างบาปในศีลล้างบาปนั้นเรารวมเข้าเป็นกายเดียวกัน (เทียบ 1 คร. 12:13) ศีลมหาสนิททำให้การเรียกนี้เป็นจริง กล่าวคือ “ถ้อยถวายพระพรซึ่งเราใช้ขอบพระคุณพระเจ้านั้น มิได้ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระโลหิตของพระคริสตเจ้าหรือไม่ และปังกที่เราบินั้น มิได้ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระกายของพระคริสตเจ้าหรือไม่ ? เพราะมีปังก่อนเดียว พวกเราแม้ว่าจะมีหลายคนก็เป็นกายเดียวกันเราทุกคนมีส่วนร่วมรับประทานปังก่อนเดียวกัน” (1 คร. 10:16-17)

4. ในฐานะที่เราเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า เราได้รับเรียกให้สืบทอดงานของพระเยซูเจ้าในโลกนี้ด้วย เป็นพันธกิจแรกเริ่มที่เราได้รับจากศีลล้างบาปโดยอาศัยศีลล้างบาป เรารวมเข้ากับพระศาสนจักร ทำให้คริสตชนมีความสามารถและมีภาระหน้าที่ที่จะรับใช้พระเจ้า โดย อาศัยการมีส่วนร่วมที่มีชีวิตชีวา ในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร และ “ใช้สังฆภาพ” แห่งศีลล้างบาป “ด้วยการครองชีพอย่างศักดิ์สิทธิ์ เป็นพยานยืนยันถึงความรัก... ด้วยการออกแรงทำกิจกรรมแสดงเมตตาจิต”

ข้อควรจำ

1. เราแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งในพระศาสนจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า
2. เราทุกคนได้รับความสามารถและพระพรจากพระเจ้าแตกต่างกัน เพื่อช่วยเหลือพระศาสนจักรตามความพระพรและความสามารถที่เราได้รับมา

แบบฝึกหัด

จดตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. เราได้เข้ามาเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร เป็นพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสตเจ้าโดยทางไหน

ตอบ

2. นักบุญเปาโลได้สอนเราในบทจดหมายของท่าน ว่าเราผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยสิ่งใด

ตอบ

3. เราแต่ละคนเป็นอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย โดยมีใครเป็นศีรษะ

ตอบ

4. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่า “พวกเราแม้ว่าจะมีหลายคนก็เป็นกายเดียวกัน” (1 คร. 10:16-17)

ตอบ

5. พันธกิจแรกเริ่มที่เราได้รับจากศีลล้างบาปคืออะไร

ตอบ

เพลงดวงตาน้อย ๆ นี้

ดวงตาน้อย ๆ นี้ จ้องมองพระองค์ นู่น้อย ๆ นี้ ใช้ฟังวาจาพระองค์

แขนเล็ก ๆ นี้ใช้ทำงานทุก ๆ วัน ขาเล็ก ๆ นี้ใช้เดินตามทางพระองค์

ลิ้นน้อย ๆ นี้มีไว้พูดความจริง ใจน้อย ๆ นี้มีไว้เพื่อรักพระองค์

สิ่งน้อย ๆ นี้ขอมอบถวายพระองค์ โปรดให้จริงใจซื่อสัตย์และรักพระองค์

วจนพิธีกรรม “พระกายทิพย์”

นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่า เราได้รับหน้าที่ในการรับใช้พระเจ้าและเป็นพยานยืนยันถึงความรักของพระองค์ ให้แต่ละคนเขียนข้อตั้งใจในการรับศีลมหาสนิทครั้งแรก และให้เราดูสิว่า เราจะสืบทอดงานของพระเยซูเจ้า โดยเราจะเป้นดวงตาให้พระองค์ได้อย่างไร หรือเราจะเป็นมือเป็นเท้าของพระองค์ได้อย่างไร ให้เขียนข้อตั้งใจลงในกระดาษที่คุณครูเตรียมมาให้และตกแต่งให้สวยงาม

ให้นักเรียนพยายามอยู่ในความเงียบให้มากที่สุดในขณะทำกิจกรรมนี้ เพราะเรากำลังอยู่ในบรรยากาศแห่งการภาวนา ดังนั้นเราต้องตั้งใจทำอย่างดีเพราะพระเยซูเจ้ากำลังเฝ้ามองเราอยู่

คุณครูนำ: เด็ก ๆ ที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นศิรัษะของพระศาสนจักร และเราแต่ละคนเป็นอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกายของพระองค์ วันนี้พระองค์เชิญชวนเราให้ทำภารกิจของพระองค์ ให้เราอ่านบทความนี้พร้อมกันอย่างช้า ๆ

“วันนี้ พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับฟื้นคืนพระชนม์ชีพ

ประทับอยู่ท่ามกลางเราและพระองค์ยังคงต้องการเราแต่ละคน

พระองค์ทรงต้องการ “ดวงตา” ของเรา เพื่อที่จะ “มองดู” ต่อไป

พระองค์ทรงต้องการ “มือ” ของเรา เพื่อ “ทำงาน” ต่อไป

พระองค์ทรงต้องการ “ดวงใจ” ของเรา เพื่อที่จะ “รัก” ต่อไป

และพระองค์ทรงต้องการตัว “เราทั้งครบ”

เพื่อ “เสริมสร้างพระกาย” ของพระองค์ต่อไป

ซึ่งก็คือ พระศาสนจักร นั่นเอง

จากนั้นให้นักเรียนทยอยกันนำข้อตั้งใจไปติดไว้ตามส่วนต่าง ๆ บนภาพของพระเยซูเจ้า ด้วยความตั้งใจ แต่ยังคงอยู่ในบรรยากาศของความเงียบสงบ บรรยากาศแห่งการภาวนา

จบด้วยการร้องเพลง “ดวงตาน้อย ๆ นี้” พร้อมกัน 2 รอบ

สวดบทภาวนา ข้าแต่พระบิดา..... สิริพึงมี..... และทำคำคัมภีร์มหาทางเขน

เพื่อเป็นการเสร็จสิ้นวจนพิธีกรรม

บทที่ 26

กระแสเรียกในพระศาสนจักร

1. แต่ละอาชีพก็จะมีการทำหน้าที่ที่แตกต่างกัน เช่น หมอมีหน้าที่ในการดูแลรักษาคนไข้ คนเก็บให้หายจากโรค ไม่เปิดเผยประวัติผู้ป่วยโดยไม่จำเป็น มีจรรยาบรรณ รักษาจนสุดความสามารถพยาบาลก็มีหน้าที่ซักประวัติคนไข้เมื่อมีคนไข้มาได้รับการรักษา ตรวจวัดความดัน – ชีพจร เจาะเลือด ทำแผล ฉีดยา ครูหรืออาจารย์ก็มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์เป็นคนดี เลือกรับในสิ่งดีที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ให้มีความขยัน ตั้งใจเรียน แนะนำหนทางที่ดีและถูกต้อง ไม่ลำเอียงและถ่ายทอดวิชาความรู้ให้อย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้ คือหน้าที่ของอาชีพที่กล่าวมาข้างต้น(ผู้อบรมอาจถามและให้เด็กช่วยกันตอบก็ได้)

2. พระเจ้าทรงเรียกคนจากอาชีพต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในพระอาณาจักรของพระองค์ สำหรับคริสตชน เราเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานพระพรแห่งการรับใช้ที่แตกต่างกันไป ตามความเหมาะสมของแต่ละคน เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมกันและกัน เรารู้อะไรก็ได้ในพระคัมภีร์ มีกล่าวไว้ (1 โครินธ์ 12:4-11) พระพรพิเศษมีจุดประสงค์เดียวกัน และข้อ 28-30

“พระพรพิเศษมีหลายประการ แต่มีพระจิตเจ้าพระองค์เดียว มีหน้าที่หลายอย่างต่างกัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว กิจการมีหลายอย่าง แต่มีพระเจ้าพระองค์เดียวผู้ทรงกระทำทุกอย่างในทุกคน พระจิตเจ้าทรงแสดงพระองค์ในแต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่ปริชาแก่คนหนึ่ง พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่รอบรู้แก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน ประทานความเชื่อแก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกันประทานพระพรบำบัดรักษาโรค ประทานอำนาจทำอัศจรรย์ให้อีกคนหนึ่ง ประทานให้อีกคนหนึ่งประกาศพระวาจา ให้อีกคนหนึ่งรู้จักจำแนกจิตต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ และให้อีกคนหนึ่งตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นได้ พระพรพิเศษทั้งหมดเป็นผลมาจากพระจิตเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่าง ๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย พระเจ้าทรงแต่งตั้งบางคนให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในพระศาสนจักร คือ หนึ่งให้เป็นอัครสาวก สองให้เป็นประกาศก และสามให้เป็นครูอาจารย์ต่อนั้น คือผู้มีอำนาจทำอัศจรรย์ ผู้รักษาโรค ผู้ช่วยเหลือผู้ปกครอง และผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นประกาศกหรือ ทุกคนเป็นครูอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้ทำอัศจรรย์หรือทุกคนบำบัดโรคได้หรือ ทุกคนพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจหรือ ทุกคนเป็นผู้ตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นหรือ”

3. แต่กระแสเรียกไม่ใช่อาชีพ กระแสเรียกเป็นพระพรที่พระเจ้าประทานให้กับมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ก็คือ กระแสเรียกแห่งการเป็นสงฆ์ และกระแสเรียกฆราวาส ดังนั้น ให้เราสวดภาวนาต่อพระเจ้าบ่อย ๆ ขอความสว่างจากพระเจ้า เพื่อให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นอะไร ทำอะไร และเราต้องพยายามพัฒนา ฝึกฝนเพื่อให้พระพรของพระเจ้าที่ประทานให้กับเรานั้นเกิดผลต่อวิญญาณของเรา และต่อผู้อื่นด้วย

ข้อควรจำ

1. กระแสเรียกมีสองแบบ พระสงฆ์/นักบวช และกระแสเรียกฆราวาส
2. พระเจ้าเป็นผู้ประทานกระแสเรียกให้แก่มนุษย์
3. ให้เราพยายามตอบสนองต่อกระแสเรียกที่พระเจ้าประทานให้ อาศัยการภาวนา การเรียนรู้และการฝึกฝน

แบบฝึกหัด

จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ใครเป็นผู้ประทานกระแสเรียกให้แก่มนุษย์

ตอบ

2. กระแสเรียกแบ่งเป็นกี่ประเภท ได้แก่อะไรบ้าง

ตอบ

3. เราสามารถตอบสนองต่อกระแสเรียกที่พระเจ้าประทานให้กับเราได้อย่างไร

ตอบ

.....

กิจกรรม

ใบงานเรื่อง “กระแสเรียกในพระศาสนจักร” ให้อ่านพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 12:4-11 แล้วค้นหาคำว่า

- ใครเป็นผู้ประทานพระพรพิเศษนั้น ให้เขียนลงไปในช่วง ผู้ประทานพระพร
- และพระพรที่แตกต่างกันนั้นมีอะไรบ้างให้เขียนลงไปในช่วง พระพรพิเศษ
- พร้อมเขียนด้วยว่าพระพรพิเศษนั้นอยู่ในข้อใดเขียนลงในช่อง พระคัมภีร์บทที่ ข้อที่

บทที่ 27

เราเป็นธรรมทูตน้อย ๆ ของพระเยซูเจ้า

1. ความหมายของ “ธรรมทูต” หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ประกาศศาสนา หรือประกาศเรื่องของพระเจ้า หรือผู้แพร่ธรรม เมื่อเราเป็นธรรมทูตน้อย ๆ ของพระเจ้า เราก็เป็นผู้แพร่ธรรมน้อย ๆ ของพระองค์ หรือจะใช้คำว่า “ยูธธรรมทูต” ก็ไม่ผิดนัก

2. เราทุกคนเมื่อรับศีลล้างบาปามีหน้าที่ในการเป็นประกาศก เราต้องประกาศพระวาจาและคำสั่งสอนของพระเจ้า พระคริสตเจ้าได้ทรงส่งบรรดาอัครสาวกไปเพื่อประกาศเทศน์สอน “พระนามของพระองค์” พวกเขา “จะต้องประกาศในพระนามของพระองค์ให้นานาชาติได้กลับใจ” (ลก. 24:47) “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เฉพาะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต” (มธ. 28:19)

แต่มิได้หมายความว่าเราจะต้องออกไปประกาศต่อหน้าสาธารณชน เพราะเรายังเป็นเด็ก สิ่งที่เราสามารถทำได้ในการร่วมงานกับพระเยซูในการเป็นธรรมทูตน้อย ๆ ของพระองค์ก็คือ เรียนรู้จักชีวิตและคำสั่งสอนของพระองค์ และนำเอาคำสั่งสอนนั้นมาพยายามปฏิบัติในชีวิตประจำวัน วันละเล็กวันละน้อย ยิ่งเราได้รับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทแล้ว เรายังต้องเป็นเหมือนองค์พระเยซูเจ้าอีกผู้หนึ่งท่ามกลางเพื่อนพี่น้อง ปฏิบัติในสิ่งที่ดีมีน้ำใจกับผู้อื่น ให้อภัย และกล้าที่จะพูดถึงพระเยซูเจ้าให้เพื่อน ๆ ฟัง สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างให้กับเพื่อน ๆ หรือคนอื่น ๆ ได้เห็น ได้สัมผัส และจะได้มีความปรารถนาที่จะมารู้จักพระเยซูเจ้าผู้ใจดี และอยากเลียนแบบอย่างพระองค์มากขึ้น

2. เราเรียนรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้ในพระวรสารซึ่งมีทั้งหมด 4 เล่ม คือ พระวรสารของนักบุญมัทธิว นักบุญมาระโก นักบุญลูกา และนักบุญยอห์นอัครสาวก

3. หนังสือพระวรสารไม่ใช่หนังสือชีวประวัติของพระเยซูเจ้า แต่เป็นหนังสือที่บันทึกชีวิตและคำสั่งสอนของพระองค์ ในขณะที่ปฏิบัติภารกิจในโลกนี้ ถ้าเราอยากรู้จักชีวิตของพระเยซูเจ้า เราจำเป็นต้องอ่านพระวรสาร เพราะในพระวรสารจะบอกเราถึงเรื่องราวของพระเยซูเจ้าทุกอย่าง ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสด็จกลับคืนพระชนมชีพรวมถึงคำสั่งสอนของพระองค์ด้วย

ข้อควรจำ

1. เราเป็นผู้ร่วมงานกับพระเยซูเจ้าในฐานะธรรมทูตน้อยๆ ของพระองค์
2. ให้เราอ่านพระคัมภีร์บ่อยๆ โดยเฉพาะพระวรสาร เพื่อจะได้รู้จักชีวิตและคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้ามากขึ้น
3. เราสามารถประกาศความเชื่อของตนเองแก่ผู้อื่นได้ ในฐานะธรรมทูตน้อยๆ ของพระเจ้า โดยการปฏิบัติในสิ่งที่ดี มีน้ำใจกับผู้อื่น ให้อภัย และกล้าที่จะเล่าเรื่องราวของพระเยซูเจ้าให้เพื่อน ๆ ฟัง

แบบฝึกหัด

1. เราสามารถเป็นผู้ร่วมงานกับ.....ในฐานะ.....ของพระองค์
2. ธรรมทูตน้อยๆ ของพระเยซูเจ้าหมายถึง.....
3. เราสามารถรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้จาก.....

บทที่ 28

เราสนทนากับพระเจ้าเมื่อเราสวดภาวนา

1. เปิดพระคัมภีร์ มธ. 7:7-11 คำภาวนาที่ได้ผล

“จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ จงแสวงหาเถิด แล้วท่านจะพบ จงเคาะประตูเถิด แล้วเขาจะเปิด ประตูรับท่าน” “เพราะคนที่ขอย่อมได้รับ คนที่แสวงหาย่อมพบ คนที่เคาะประตูย่อมมีผู้เปิด ประตูให้ ท่านใดที่ลูกขออาหาร จะให้ก้อนหินหรือ ถ้าลูกขอปลา จะให้งูหรือ แม้แต่ท่านทั้งหลาย ที่เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดี ๆ แก่ลูก แล้วพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะไม่ประทาน ของดี ๆ แก่ผู้ที่ทูลขอพระองค์มากกว่านั้นหรือ”

พระคัมภีร์ตอนที่เราร่วมสวดภาวนา (มธ. 7:7-11) สอนเราในเรื่องของการภาวนา เราเข้าใจหรือไม่ว่า การภาวนาคืออะไร – การภาวนา ก็คือ การยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้า พுகุญสนทนากับพระองค์ มีอะไร รู้สึกอย่างไร สุข ทุกข์ เศร้า เสียใจ จี๊เกียจ ดีใจ ฯลฯ ก็บอกให้พระองค์ฟัง เหมือนเราคุยกับพ่อแม่ของเรา หรือพุดคุยกับคนที่เรารักเราไว้วางใจเราก็อยากเล่า อยากบอกว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างกับตัวเรา กับชีวิตของเรา หรือแม้แต่ว่าเรามีปัญหาเราก็เล่าให้พ่อแม่ฟัง เพื่อให้ท่านรับรู้และช่วยเราแก้ปัญหาานั้น

2. เราต้องมีความวางใจ ไว้วางใจและเชื่อในความรักของพระเจ้าเมื่อเราภาวนา ในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงฟิลิปปี บทที่ 4 ข้อ 6 “อย่ากระวนกระวายใจถึงสิ่งใดเลย จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบถึงความต้องการทุกอย่างของท่านโดยคำอธิษฐาน การวอนขอพร้อมด้วยการขอบพระคุณ ” และในพระวรสารนักบุญมัทธิว บทที่ 21 ข้อ 22 “และทุกสิ่งที่ท่านจะอธิษฐานภาวนาวอนขอด้วยความเชื่อ ท่านก็จะได้รับ ” แต่เราอาจเคยเกิดคำถามหรือสงสัยว่า แล้วทำไมเราสวดขออะไรแล้วไม่ได้ เราไปดูในบทจดหมายนักบุญยากอบ บทที่ 4 ข้อ 2-3 “ท่านอยากได้ แต่ไม่ได้ จึงฆ่ากัน ท่านอยากได้ แต่ไม่สมหวัง จึงทะเลาะวิวาทและต่อสู้กัน ท่านไม่มีเพราะไม่ได้วอนขอ ท่านวอนขอแต่ไม่ได้รับ เพราะท่านวอนขอไม่ถูกต้อง คือวอนขอเพื่อนำไปสนองกิเลสตัณหาของท่าน” ดังนั้น เมื่อเราภาวนา เราควรภาวนาเหมือนใน 1 โครินธ์ 5:14-15 “ความมั่นใจของเราต่อพระองค์มีอยู่ว่า ถ้าเราวอนขอสิ่งใดที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะทรงฟังเรา”

3. พระจิตเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือเราในการภาวนา ไม่ใช่เราเอง ไม่ใช่ความคิดของเราที่จะภาวนาเอง เพราะมนุษย์มีความอ่อนแอ เราไม่สามารถจะทำความดีได้ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงช่วยเรา

พระเจ้าจึงทรงส่งพระผู้ช่วยเหลือมาให้เรา เพื่อให้เรารู้ว่าเราควรรวอนขอสิ่งใดที่เกิดประโยชน์ต่อวิญญาณของเราและของผู้อื่นด้วย (รม . 8:26) “ในทำนองเดียวกัน พระจิตเจ้าเสด็จมาช่วยเหลือเราผู้อ่อนแอ เพราะเราไม่รู้ว่าจะต้องอธิษฐานภาวนาขอสิ่งใดที่เหมาะสม แต่พระจิตเจ้าทรงอธิษฐานภาวนารวอนขอแทนเราด้วยคำที่ไม่อาจบรรยาย”

4. การภาวนายังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างพระเจ้ากับเรา ให้แข็งแรงยิ่งขึ้น และยากที่จะถูกทำลาย ยิ่งเราสวดต่อพระเจ้ายิ่งมากเท่าไร เราก็ยิ่งมีความสัมพันธ์กับพระองค์มากขึ้น การล่อลวงต่าง ๆ ในชีวิตของเรา และปีศาจไม่สามารถเอาชนะเราได้ เพราะพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา

5. บทภาวนามี 2 ประเภทใหญ่ๆ **บทภาวนาของพระศาสนจักร** และ **บทภาวนาจากใจ**
บทภาวนาของพระศาสนจักร คือ การทำคำอธิษฐานหาทางเขน บทข้าแต่พระบิดาฯ วันทามารีย์ ข้าพเจ้าเชื่อฯ บทแสดงความทุกข์ บทแสดงความไว้วางใจ ฯลฯ
บทภาวนาจากใจ คือ สวดจากความรู้สึกของเรา ณ ขณะนั้น บทภาวนาที่เราแต่งขึ้นมาเองมีหลายแบบ เช่น

- นมัสการพระองค์ / การสรรเสริญ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ เป็นผู้สร้างเป็นผู้ให้ชีวิต
- วอนขอ การอภัยโทษ การขอโทษเพื่อตัวเราเองและเพื่อผู้อื่น
- ขอบพระคุณ ด้วยความกตัญญูของเรา เพราะพระเจ้าประทานสิ่งดีต่าง ๆ มากมายให้กับเรากับครอบครัว รวมถึงขอบคุณสำหรับความยากลำบากความทุกข์ เสียใจด้วย
- อ้อนวอน ขอสำหรับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือมีความสำคัญกับชีวิตของเรา ทั้งฝ่ายกายและวิญญาณ และในเวลาเดียวกันเราต้องอ้อนวอนเพื่อผู้อื่นด้วย หรือเราเรียกว่าการภาวนาเพื่อมวลชน

ข้อควรจำ

1. การภาวนา คือ การยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้า พுகุยสนทนากับพระองค์
2. การภาวนามี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การภาวนาของพระศาสนจักร และการภาวนาจากใจ
3. การภาวนาเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันของคริสตชน ช่วยทำให้เราใกล้ชิดพระเจ้ามากยิ่งขึ้น
4. พระจิตเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือเราในการภาวนา

5. “ความมั่นใจของเราต่อพระองค์มีอยู่ว่า ถ้าเราอนขอสิ่งใดที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะทรงฟังเรา” (1 ยน. 5:14-15)

แบบฝึกหัด

จงวงกลม O ล้อมรอบคำตอบที่ถูกที่สุด

1. การภาวนาคืออะไร

- ก. การพูดคุยกับพระเจ้า ข. การสนทนาธรรม
ค. การยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้า ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ค

2. เพราะเหตุใดเราจึงต้องภาวนาหรือพูดคุยกับพระองค์อย่างสม่ำเสมอ

- ก. เพื่อเราจะได้เป็นที่รักและที่โปรดปรานของพระเจ้า
ข. เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าจะเข้มแข็งและแนบแน่นขึ้น
ค. เพื่อให้ทุกคนรู้ว่าเราเป็นคริสตชนที่ศรัทธา หมั่นสวดภาวนาอยู่เสมอ
ง. เพราะพระเจ้าประทานทุกสิ่งให้กับทุกคนที่ภาวนาอย่างสม่ำเสมอ

3. ใครเป็นผู้ช่วยเหลือเราในการภาวนา

- ก. ครูคำสอน ข. ตัวเราเอง ค. พระจิตเจ้า ง. แม่พระ

4. พระจิตเจ้าช่วยเหลือเราในการภาวนาอย่างไร

- ก. คลายใจให้เราภาวนาขอในสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อชีวิตเราทั้งฝ่ายกายและวิญญาณ
ข. ช่วยเราให้ภาวนาขอให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า
ไม่ใช่ตามใจเรา

- ค. ช่วยให้เราเห็นว่าเราควรขอสิ่งใดที่เกิดประโยชน์ต่อวิญญาณของผู้อื่นด้วย
ง. ถูกทุกข้อ

5. “ท่านวอนขอแต่ไม่ได้รับ เพราะท่านวอนขอไม่ถูกต้อง” (ยก. 4:2-3) การวอนขอไม่ถูกต้องที่ท่านนักบุญยากอบกล่าวไว้นั้น หมายความว่าอย่างไร

- ก. วอนขอเพื่อนไปสนองกิเลสตัณหาของตนเอง
ข. วอนขอไปอย่างนั้น รู้อยู่แล้วว่าไม่ได้
ค. วอนขอจนครบ 3 เวลา เช้า เทียง และเย็น
ง. วอนขอแบบเสียงนกเสียงกา ไม่รู้ว่าตัวเองขออะไร

6. การภาวนามีกี่ประเภทใหญ่ ๆ อะไรบ้าง

ก. 2 ประเภท คือ บทภาวนาของพระศาสนจักร และ บทภาวนาจากใจ

ข. 2 ประเภท คือ การภาวนาทางการ และ บทภาวนาจากใจ

ค. 2 ประเภท คือ บทภาวนาที่พระเยซูเจ้าทรงสอน และบทภาวนาของพระศาสนจักร

ง. 2 ประเภท คือ บทภาวนาที่พระเยซูเจ้าทรงสอน และ บทภาวนาจากใจ

เพลงภาวนา

ภาวนา ภาวนา ได้ยินเสียงคำภาวนา จากดวงใจเปี่ยมความรักพระเจ้าของลูก
สดุดี สดุดี สรรเสริญพระองค์ทุกวัน สวดอ้อนวอนขอพระคุณพระเจ้ายิ่งใหญ่
(รับ)พระเจ้าข้าพระองค์มีพระวาจาประทานชีวิต ลูกจะยังแสวงหาผู้ใดได้อีก
เพราะพระองค์ทรงเป็นความรักลูกจึงรักพระองค์ และคิดถึงพระองค์ในคำภาวนา

** ลูกคิดถึงพระองค์ในคำภาวนา **

ภาวนา ภาวนา อยากใกล้ชิดพระองค์ทุกวัน ให้ดวงใจสัมผัสความเมตตา
สวดอ้อนวอนให้เข้าใจแผนการของพระเจ้า ลูกยินดีชีวิตติดตามพระองค์ (รับ/**)

บทที่ 29

พระเยซูคริสต์ทรงเชิญเราไปงานกินเลี้ยง

1. พระเยซูเจ้าทรงจัดงานกินเลี้ยงไว้สำหรับเรา ดังเรื่องที่เราได้อ่านจากพระวรสารไปแล้ว เมื่อสักครู่นี้

2. คนที่ปฏิเสธคำเชิญของพระองค์ คือ คนที่เห็นเรื่องส่วนตัวสำคัญกว่าเรื่องการไปงานกินเลี้ยง เขาจึงแก้ตัวง่าย ๆ ว่า ไม่ว่างบ้าง ติดธุระบ้าง ต้องไปซื้อของบ้าง ต้องไปเที่ยวบ้าง มีนัดบ้าง เราเองก็เช่นเดียวกันกับหลายคน ที่ไม่ไปร่วมมิสซาในวันอาทิตย์ ไม่ได้รับศีลมหาสนิท เราจึงไม่ได้เข้าสู่งานเลี้ยงของพระเยซูเจ้า เพราะสาเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้เหมือนกัน เช่น เกียจคร้าน ไปเที่ยว ดูทีวี ฯลฯ เท่ากับเราไม่ให้ความสำคัญ แก่พระเยซูเจ้าที่ทรงเชื้อเชิญเรา เราถือเอาความสบายส่วนตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเราประเสริฐกว่าองค์พระเยซูเจ้า ผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ที่ได้รับเชิญคนใดจะได้ลิ้มรสอาหารของเรา ” (ลก. 14:24) การไม่ได้ลิ้มรสอาหารของพระเยซูเจ้าก็คือไม่ได้เข้าสู่สวรรค์นั่นเอง

3. ส่วนคนที่ตอบรับคำเชิญของพระองค์นับว่าเป็นคนโชคดี แต่น่าสังเกตว่าคนโชคดีเหล่านั้น กลับเป็นคนเดินถนนธรรมดา ๆ ที่ในสายตาของคนทั่วไป มักจะถูกเหยียดหยามว่าเป็นคนชั้นต่ำ คนเหล่านี้ได้มีบุญลิ้มรสอาหารสวรรค์ของพระองค์ เราจะนับเข้าอยู่ในหมู่คนโชคดีนี้หรือไม่? ก้อยู่ที่ท่าทีของเราต่อพระเจ้า ความสำคัญที่เราให้แก่พระองค์ละกับเพื่อน ๆ ของเรา

4. พระเยซูเจ้าปรารถนาเป็นมิตรกับเรา พระองค์ปรารถนาให้เราเข้าไปรับพระองค์บ่อย ๆ ในศีลมหาสนิท และเมื่อเรารับพระองค์แล้ว เราก็ได้กลายเป็นมิตรสหายของพระองค์ และเป็นมิตรกับเพื่อน ๆ รอบข้างเราด้วย

ข้อควรจำ

1. ให้เราตอบรับคำเชิญของพระเยซูคริสต์ โดยไปรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ
2. ให้เราขอบคุณพระเยซูเจ้าที่พระองค์ทรงยอมเป็นมิตรกับเราในศีลมหาสนิท
3. พระเยซูเจ้าประทานมิตรภาพที่ดีให้กับเราโดยผ่านทางเพื่อน ๆ
4. เมื่อพระเยซูเจ้ายอมเป็นมิตรกับเรา เราก็ควรเป็นมิตรที่ดีกับคนอื่น ๆ โดยทำดีกับผู้อื่น เหมือนที่พระเยซูเจ้าประทานสิ่งที่ดีดีให้กับเราเสมอ

เพลงพระเจ้าทรงเรียกเราทุกวัน

พระเจ้าทรงเรียกเราทุกวัน พระเจ้าทรงเรียกเราให้ทำความดี
ทำวันนี้ ทำเดี๋ยวนี้ ทันทีไม่รอช้า เชิญเรามาร่วมกันทำดี
อู. ฉันจะช่วยคุณแม่ ซ. ฉันจะช่วยคุณพ่อ
อู. ฉันจะช่วยคุณครู ซ. ฉันจะช่วยเพื่อน ๆ
(พร้อมกัน) เราจะช่วยเพื่อน ๆ ทุกคน

วจนพิธีกรรม “มิตรภาพ”

ให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม จัดวางพระคัมภีร์ เทียน ขนมหีร์ เครื่องดื่ม ไว้ตรงกลางของห้อง
จัดบรรยากาศให้สงบก่อนเริ่มพิธี

ผู้นำ : ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกเราขอบพระคุณที่พระองค์ได้ทรงประทานเพื่อนมากมาย
ให้แก่ลูก มิตรภาพเป็นสมบัติที่มีคุณค่าที่สุดในชีวิตของพวกเขา (เจียบสักครู่)

พระคัมภีร์ บทอ่านจากพระวรสารโดยนักบุญลูกา 24:13 – 15

“วันนั้น ศิษย์สองคนกำลังเดินทางไปยังหมู่บ้านเอมมาอู ส ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็ม
ประมาณ 11 กิโลเมตร ทั้งสองคนสนทนากันถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ขณะที่กำลัง
สนทนาและถกเถียงกันอยู่นั้น พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาร่วมเดินทางด้วย”

(นี่คือพระวาจาของพระเจ้า.....)เจียบสักครู่หนึ่ง

ภาวนา

ผู้นำ : ให้เราภาวนา.....

ทุกคน : ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงมีเพื่อนพิเศษมากมายหลายคน พระองค์ทรงทราบดีว่า
การมีเพื่อนนั้น เป็นเรื่องที่พิเศษเพียงใด โปรดสอนลูกให้เห็นคุณค่าในตัวของพวกเขา
แต่ละคน ให้ลูกยอมรับความแตกต่างระหว่างกันและกัน และพร้อมที่จะช่วยเหลือ
กันและกันตลอดไป อาแมน

ผู้นำ : ข้าแต่พระเจ้า พวกลูกภูมิใจที่ได้รู้จักพระองค์ และพระองค์ทรงยอมรับพวกลูกให้เป็นเพื่อน เป็นมิตรของพระองค์ ลูกขอขอบพระคุณ เวลานี้พวกลูกขอเฉลิมฉลองความเป็นเพื่อนที่พวกเรามีต่อพระองค์ และต่อกันและกันเชิญเพื่อน ๆ ได้มาร่วมทานของว่างพร้อม ๆ กัน.....

(ให้สมาชิกแต่ละคนได้ทำตัวตามสบาย

แจกขนมมณเฑาะว์ที่มีให้แก่กันและกัน พูดคุยกัน สนุกสนานร่วมกัน)

เมื่อได้เวลาพอสมควรให้ผู้นำเชิญเพื่อน ๆ เข้ามานั่งในที่ของตน เพื่อทำการไตร่ตรองชีวิต

ไตร่ตรอง

ผู้นำ : ข้าแต่พระเจ้า พวกลูกขอขอบพระคุณ สำหรับความอบอุ่น การพูดคุย เสียงหัวเราะจากเพื่อน ๆ วันนี้เป็นวันแห่งความสุขของพวกเราอย่างแท้จริง

(อ่านข้อรำพึงทีละข้อ โดยให้มีเวลาเงียบในแต่ละข้อตามสมควร)



ฉันยอมรับการเป็นเพื่อนกับทุก ๆ คนหรือไม่...



ฉันได้แสดงออกอย่างไร เพื่อแสดงว่าฉันให้ความสำคัญกับเพื่อนทุกคน...



ฉันรับรู้ได้อย่างไรว่าเพื่อน ๆ ก็เห็นคุณค่าในตัวของฉัน...



ฉันคิดว่าเพื่อนที่ดีสำหรับฉันนั้นจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร...



เพื่อจะได้แสดงน้ำใจถึงการเป็นเพื่อนที่ดีฉันได้ทำอะไรกับเพื่อน ๆ บ้าง...

บทภาวนาปิดพิธี

ผู้นำ : ให้เราภาวนา

ทุกคน : ข้าแต่พระเจ้า พวกลูกขอขอบพระคุณ สำหรับการเฉลิมฉลองมิตรภาพ ที่พวกลูกได้มีโอกาสร่วมกันกระทำในวันนี้ ขอพระองค์ทรงหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ และทรงจุดไฟแห่งความรักในดวงใจของพวกลูกแต่ละคน ให้มีความรัก ความผูกพันต่อกันและกันตลอดไป อาแมน